

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.1.2014
COM(2014) 6 final

2014/0002 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o evropski mreži služb za zaposlovanje, dostopu delavcev do storitev na področju
mobilnosti in nadaljnjem povezovanju trgov dela**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2014) 9 final}
{SWD(2014) 10 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Področje uporabe predloga

Cilj predloga uredbe je izboljšanje dostopa delavcev do podpornih storitev na področju mobilnosti delovne sile znotraj EU, s čimer bi se podprla pravična mobilnost in povečal dostop do zaposlitvenih možnosti po vsej Uniji.

Nadomešča določbe o izmenjavi informacij o prostih delovnih mestih, prijavah za zaposlitev in življenjepisih po državah članicah („uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih“), ki jih zdaj vsebujeta poglavje II in člen 38 Uredbe št. 492/2011¹, ter temelji na členu 46 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). Prav tako (ponovno) vzpostavlja evropsko mrežo služb za zaposlovanje EURES, katere namen bo pomagati pri iskanju zaposlitve in zaposlovanju po državah članicah. Danes deluje podobna mreža na podlagi sklepa Komisije iz leta 2012². Zato bo Komisija ob sprejetju te uredbe razveljavila navedeni sklep o delovanju sedanje mreže EURES.

Člen 45 Pogodbe zagotavlja prosto gibanje delavcev v Uniji, v členu 46 pa so navedeni ukrepi za doseganje prostega gibanja delavcev, zlasti z zagotovitvijo tesnega sodelovanja med posameznimi javnimi službami za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: JSZ). Komisija je na podlagi člena 149 PDEU za poglobitev sodelovanja in vzajemnega učenja nedavno predstavila tudi predlog za vzpostavitev mreže JSZ³. Vanjo bodo vključeni številni cilji in pobude v obliki spodbujevalnih ukrepov. Navedeni predlog za vzpostavitev mreže dopolnjuje ta predlog uredbe.

1.2. Utemeljitev predloga

Prosto gibanje je ena izmed štirih temeljnih svoboščin Evropske unije in bistveni element državljanstva EU. Člen 45 PDEU zagotavlja pravico državljanov EU, da se preselijo v drugo državo članico zaradi zaposlitve.

Z mobilnostjo se ustvarjajo družbene in gospodarske koristi. Zaradi večje mobilnosti delovne sile znotraj EU se bodo povečale zaposlitvene možnosti delavcev, delodajalci pa bodo prosta delovna mesta bolje in hitreje zapolnili. To prispeva k razvoju evropskega trga dela z visoko stopnjo zaposlenosti (člen 9 PDEU).

V primerjavi z velikostjo trga dela in številom aktivnega prebivalstva v EU je mobilnost delovne sile znotraj EU razmeroma majhna. V nekdanji EU-27 je bila letna mobilnost 0,29-odstotna, kar je nižje od stopenj v Avstraliji (kjer je med 8 državami 1,5-odstotna) in Združenih državah Amerike (kjer je med 50 državami 2,4-odstotna)⁴. Evropska delovna sila obsega okrog 241 milijonov delavcev, izmed katerih jih je le približno 7,5 milijona (tj. 3,1 %) delovno aktivnih v drugi državi članici⁵. Trenutno imajo nekatere države članice visoko stopnjo brezposelnosti, v drugih pa je razpisano veliko število prostih delovnih mest.

¹ UL L 141, 27.5.2011, str. 1.

² Odločba Komisije 2003/8/ES z dne 23. decembra 2002 o izvedbi Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 glede uravnoteženja ponudbe in povpraševanja po delovnih mestih (UL L 5, 10.1.2003, str. 16) je bila razveljavljena z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/733/EU z dne 26. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 492/2011 (UL L 328, 28.11.2012, str. 21). Ta izvedbeni sklep bo začel veljati s 1. januarjem 2014.

³ COM(2013) 430.

⁴ [OECD Economic Surveys European Union, marec 2012](http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-european-union-2012_eco_surveys-eur-2012-en) (http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-european-union-2012_eco_surveys-eur-2012-en).

⁵ Med te podatke niso zajeti delavci, ki prebivajo v eni državi članici, delajo pa v drugi (obmejni delavci).

Število delavcev, ki imajo „trdne namene“, da bi se zaradi zaposlitve preselili v tujino (tj. delež tistih, ki se nameravajo seliti v naslednjih 12 mesecih), se je znatno povečalo⁶. Iz registracij v mreži EURES je razvidno, da se je povečalo število ljudi, ki iščejo zaposlitev v tujini. Med letom 2007 in decembrom leta 2013 se je število iskalcev zaposlitve, registriranih na portalu mreže EURES, povečalo s 175 000 na 1 200 000, ne da bi se hkrati ustrezno povečala zaposlitvena mobilnost.

Danes se v povprečju zaradi zaposlitve preseli v drugo državo članico le približno 700 000 oseb na leto⁷, medtem ko ugotovitve iz raziskav kažejo, da se želi v naslednjih 12 mesecih preseliti približno 2,9 milijona državljanov EU⁸. To pomeni precejšen potencial za mobilnost in izziv za mrežo EURES.

Obstajajo številni razlogi za to, da potencial za mobilnost delovne sile znotraj EU ostaja neizkoriščen in da posamezni državljani ne uresničijo svojih namenov, da bi postali mobilni delavci. Raziskave⁹ kažejo, da so najpogostejše praktične težave, ki jih pričakujejo ali na katere naletijo, pomanjkljivo znanje ustreznega jezika in težave pri iskanju zaposlitve. K reševanju teh težav lahko EU prispeva tako, da povečuje ozaveščenost o zaposlitvenih možnostih v Uniji in razvija ustrezne podpirne storitve za spodbujanje zaposlovanja znotraj EU. To bo naloga okrepljene mreže EURES.

Medtem ko je bilo na pobudo Komisije z njenim sklepom iz leta 2012 delovanje mreže EURES nekoliko spremenjeno, pa poglavje II Uredbe št. 492/2011, ki predstavlja evropski regulativni okvir za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih ter izmenjavo informacij med državami članicami o mobilnosti delovne sile znotraj EU, ni bilo spremenjeno od leta 1992.

Potrebna je obsežna revizija, da se upoštevajo novi vzorci mobilnosti, močnejša potreba po pravični mobilnosti, spremembe tehnologije za izmenjavo podatkov o prostih delovnih mestih, dejstvo, da iskalci zaposlitve in delodajalci uporabljajo različne kanale za zaposlovanje, in vedno večja vloga drugih posrednikov na trgu dela poleg JSZ pri zagotavljanju storitev zaposlovanja. Pravična mobilnost se obravnava kot mobilnost, ki se izvaja prostovoljno ter pri kateri se spoštujejo delovno pravo, delovni standardi in pravice delavcev v Uniji.

V sklepih Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012 o Paktu za rast in delovna mesta se priznava politična nujnost tega, da se glede na visoke stopnje brezposelnosti spodbudi mobilnost delovne sile znotraj EU, s tem da „*bi bilo treba portal EURES preoblikovati v resnično evropsko orodje za posredovanje delovnih mest in zaposlovanje (...)*“. V sklepih Evropskega sveta z dne 13. in 14. decembra 2012 o letnem pregledu rasti za leto 2013 in zaposlovanju mladih je bila Komisija pozvana, naj predlaga novo uredbo o mreži EURES.

Komisija se je v poročilu o državljanstvu EU za leto 2013¹⁰ zavezala, da bo leta 2013 predstavila pobudo o posodobitvi mreže EURES, da bi spodbudila vlogo in učinek služb za zaposlovanje na nacionalni ravni ter izboljšala usklajevanje mobilnosti delovne sile v EU (ukrep 2). Posodobitev mreže EURES je vključena tudi v Sporočilo Komisije z dne 25. novembra 2013 z naslovom „Free movement of EU citizens and their families: Five

⁶ Četrtni pregled zaposlovanja in socialnih razmer v EU iz junija 2013, z uporabo podatkov iz svetovne ankete družbe Gallup („Gallup World Poll“).

⁷ Uporabljena je bila 0,29-odstotna letna stopnja glede na celotno delovno silo (241 milijonov).

⁸ Uporabljeni so bili podatki iz svetovne ankete družbe Gallup o deležu oseb, ki se nameravajo preseliti v naslednjih 12 mesecih, 1,2 % v letih 2011 in 2012, glede na celotno delovno silo (241 milijonov).

⁹ Posebna raziskava Eurobarometer št. 337 „Geographical and labour market mobility“ (Geografska mobilnost in mobilnost na trgu dela) (2009).

¹⁰ COM(2013) 269 final.

actions to make a difference“ (Prosto gibanje državljanov EU in njihovih družin: pet ukrepov za spremembe)¹¹ kot del ukrepov, ki naj bi lokalnim organom pomagali pri uporabi predpisov EU o prostem gibanju v praksi (ukrep 5).

Mreža EURES se bo v skladu z zahtevo iz navedenih sklepov Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012 tudi postopoma razširila, da bodo vanjo vključena vajeništva in pripravništva. Zaposlitev v okviru zaposlovanja znotraj EU za mlade podpira program „Tvoja prva zaposlitev EURES“. Ta program združuje stranki prilagojeno pomoč pri iskanju zaposlitve in finančno podporo za potne stroške pri razgovorih za zaposlitev, dogovorih o zaposlitvi itd. Komisija namerava še naprej podpirati take programe. Predlog uredbe naj bi prav tako povečal zmogljivost služb za zaposlovanje pri razvijanju partnerstev, da bi se doseglo večje zaposlovanje mladih znotraj EU. Da se zagotovi skladnost s tekočimi pobudami na ravni EU, na primer Veliko koalicijo za digitalna delovna mesta in evropsko koalicijo za vajeništva, naj bi mreža EURES aktivno spodbujala tudi razvoj navedenih pobud.

1.3. Pomanjkljivosti mreže EURES

Komisija je leta 2012 v skladu s svežnjem o zaposlovanju¹² sprejela izvedbeni sklep za posodobitev in krepitev mreže EURES¹³. Izvedbeni sklep nadomešča odločbo Komisije iz leta 2003¹⁴, njegov cilj pa je ustvarjanje spodbud za krepitev dejavnosti usklajevanja ponudbe in povpraševanja ter posredovanja zaposlitve v sedanji mreži EURES, med drugim z odpiranjem za udeležbo zasebnih služb za zaposlovanje, kolikor je to mogoče, ne da bi spreminjal pravno podlago (Uredba št. 492/2011). Izvedbeni sklep Komisije 2012/733/EU je začel veljati s 1. januarjem 2014.

Glede na dokaze je razvidno, da je mreža EURES s približno 900 svetovalci ter skupno platformo za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih na evropski ravni, tj. portalom EURES, mnogim iskalcem zaposlitve in delodajalcem pomagala uresničiti priložnosti za mobilnost. Tisti, ki posegajo po tem instrumentu in ki lahko uporabljajo storitve, ki jih ponuja, so na splošno zadovoljni z njim.

Vendar je očitno, da instrument, kot trenutno deluje, ni dovolj opremljen, da bi spodbujal nadaljnje vzorce pravične mobilnosti kot del rešitev za neravnovesje na trgu dela EU, pri čemer se upoštevata zlasti številčnost delovne sile EU in narava izziva v sedanjih gospodarskih razmerah. Pri delovanju mreže EURES so bile ugotovljene naslednje pomanjkljivosti:

- nepopolna evidenca prostih delovnih mest in življenjepisov, ki je dostopna na ravni EU za vse države članice (preglednost trgov dela),
- omejena zmogljivost portala EURES, na katerem so zbrana prosta delovna mesta in življenjepisi na ravni EU, za usklajevanje ponudbe in povpraševanja zaradi omejene semantične interoperabilnosti podatkov iz nacionalnih sistemov prostih delovnih mest (potencial za samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja),
- neenak dostop do storitev EURES po EU, saj iskalci zaposlitve in delodajalci vseh potrebnih informacij o EURES ne prejemajo sistematično, poleg tega pa ne prejemajo niti ponudb za nadaljnjo pomoč na prvi stopnji zaposlovanja (vključevanje v splošno ponudbo storitev),

¹¹ COM(2013) 837 final.

¹² COM(2012) 173 final.

¹³ UL L 328, 28.11.2012, str. 21.

¹⁴ UL L 5, 10.1.2003, str. 16.

- omejena razpoložljivost pomoči pri usklajevanju ponudbe in povpraševanja ter posredovanju zaposlitve za tiste iskalce zaposlitve in delodajalce, ki so izrazili zanimanje za mobilnost delovne sile znotraj EU, vključno s pridobivanjem dostopa do aktivnih ukrepov na trgu dela ter informacij in nasvetov o socialni varnosti (podporne storitve),
- neučinkovita izmenjava informacij o trgu dela ter pomanjkanju in presežkih delovne sile med državami članicami, kar ovira bolj ciljno usmerjeno praktično sodelovanje v okviru mreže EURES (izmenjava informacij in sodelovanje).

1.4. Cilji predloga

Splošni cilj je, da bi mreža EURES postala učinkovit instrument za vse iskalce zaposlitve in delodajalce, ki se zanimajo za mobilnost delovne sile znotraj EU. Posebni cilji predloga za odpravo navedenih pomanjkljivosti pa so:

- zagotoviti skoraj popolno ponudbo prostih delovnih mest na portalu EURES, tako da imajo iskalci zaposlitve po vsej Evropi neposreden dostop do istih delovnih mest, v kombinaciji z obsežno evidenco razpoložljivih življenjepisov, na podlagi katerih lahko registrirani delodajalci zaposlujejo delavce,
- omogočiti, da portal EURES glede na prosta delovna mesta in življenjepise iz vseh držav članic zagotavlja ustrezno samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja, prevode v vse jezike EU ter pomoč pri razumevanju spretnosti, kompetenc, kvalifikacij in poklicev, pridobljenih na nacionalni in sektorski ravni,
- zagotoviti, da so vsem iskalcem zaposlitve ali delodajalcem, ki iščejo storitve za zaposlovanje, na voljo osnovne informacije o mreži EURES po vsej Uniji ter da ima vsaka zainteresirana oseba neomejen dostop do mreže EURES,
- vsaki taki zainteresirani osebi pomagati pri usklajevanju ponudbe in povpraševanja ter posredovanju zaposlitve prek mreže EURES,
- podpirati delovanje mreže EURES z izmenjavo informacij o pomanjkanju in presežkih delovne sile na nacionalni ravni ter z usklajevanjem ukrepov med državami članicami.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

2.1. Posvetovanja z državami članicami

Izhodišče za sklep iz leta 2012 je bila ocena mreže EURES iz leta 2010¹⁵. Z državami članicami so bila v okviru priprav na sklep iz leta 2012 opravljena posvetovanja o sedanjih pomanjkljivostih in možnih prihodnjih usmeritvah mreže EURES. Jeseni 2012 je bil svetovalni odbor o prostem gibanju delavcev uradno zaprosen za mnenje o osnutku sklepa. Glavni cilj sklepa, in sicer da bi se storitve EURES od splošnih informacij in navodil preusmerile k boljšemu usklajevanju ponudbe in povpraševanja ter posredovanju zaposlitve, je bil na splošno dobro sprejet. Vse države članice so podprle tudi zamisel o ciklu priprave programov in skupnih kazalnikih o dejavnostih EURES za večjo preglednost delovanja, spodbujanje izmenjave informacij in boljše usklajevanje ukrepov.

Posamezne države članice so na sestankih strokovnjakov od tedaj pojasnile svoja stališča o področju uporabe morebitnih izvedbenih ukrepov glede na nacionalne prakse in omejitve. Kot rezultat teh sestankov je bilo dogovorjeno, da naj se prilagodi pristop do odpiranja mreže za

¹⁵ COM(2010) 731 final.

udeležbo drugih ponudnikov storitev, ki niso JSZ, s čimer imajo države članice na voljo več časa in manevrskega prostora glede tega, kako razvijati partnerstva na nacionalni ravni.

2.2. Posvetovanja s strokovnimi delavci

Leta 2013 so bili na podlagi navedenih posvetovanj o mreži EURES na splošno razposlani vprašalniki, da bi se pregledale prakse glede dostopa do prostih delovnih mest na nacionalni ravni, dostopa za iskalce zaposlitve in delodajalce do mreže EURES ter organizacija dejavnosti usklajevanja ponudbe in povpraševanja ter posredovanja zaposlitve v okviru mreže EURES. Odgovori na te vprašalnike potrjujejo pomanjkljivosti, ki jih je ugotovila Komisija, saj kažejo, da v državah članicah zelo različno obravnavajo, a) katera prosta delovna mesta so na voljo pri uravnoteženju ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih na evropski ravni (preglednost trgov dela), b) kakšno je izhodišče za omogočanje samodejnega usklajevanja ponudbe in povpraševanja, c) kako pridobiti dostop do mreže EURES v praksi (vključevanje v splošno ponudbo storitev) ter d) kako se dejansko zagotavljajo podporne storitve.

2.3. Ocena učinka

Komisija je v skladu s svojo politiko o boljši pripravi zakonodaje izvedla oceno učinka možnosti politike, s katerimi se obravnavajo ugotovljene pomanjkljivosti.

Različne možnosti politike so bile: 1) ohranjanje obstoječega stanja, 2) sprememba Uredbe št. 492/2011 glede pristojnosti Komisije za izvajanje določb uredbe, 3) uvedba nove uredbe s povsem novimi določbami ter 4) uvedba nove uredbe s posebnim pooblastilom Komisije za okrepitev sodelovanja med javnimi in zasebnimi službami za zaposlovanje. Vse možnosti so bile analizirane glede na splošni cilj, v skladu s katerim naj bi mreža EURES postala učinkovit instrument za vse iskalce zaposlitve in delodajalce, ki se zanimajo za mobilnost delovne sile znotraj EU.

Iz ocene učinka je bilo razvidno, da bi prva možnost povzročila zamude pri reformi, ki se je začela s sklepom iz leta 2012. Druga možnost bi omogočila, da bi Komisija predložila ustrezne ukrepe in nadaljevala postopek za učinkovitejši instrument, vendar glede na omejitve v nekaterih državah članicah ni bilo pričakovati, da bi se s to možnostjo zavaroval želen rezultat sklepa, ne da bi se spreminjala Uredba št. 492/2011. Z drugo možnostjo se tudi ne bi v celoti odpravile pomanjkljivosti pri samodejnem usklajevanju ponudbe in povpraševanja, vključevanju v splošno ponudbo storitev, podpornih storitvah ter izmenjavi informacij in sodelovanju. Najprimernejša možnost je torej nadomestitev Uredbe št. 492/2011 in sklepa iz leta 2012 s samostojnim instrumentom, ki bi združeval določbe obeh instrumentov in v katerem bi se obravnavale vse pomanjkljivosti. V okviru te možnosti so bile številne posebne možnosti ovržene kot neustrezne za posebne cilje. Štelo se je, da četrta možnost, s katero bi se pri tretji možnosti dodalo pooblastilo Komisiji, da v interesu celotne mreže EURES samodejno vzpostavlja partnerstva z novimi službami za zaposlovanje, presega tisto, kar je na tej stopnji nujno potrebno.

Odbor za oceno učinka je 5. decembra 2013 dal mnenje o osnutku ocene učinka. Mnenje odbora za oceno učinka ter končna ocena učinka in njen povzetek sta objavljena skupaj s tem predlogom.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Ta predlog temelji na členu 46 PDEU, ki je tudi pravna podlaga za Uredbo (EU) št. 492/2011, po katerem se lahko uredbe ali direktive sprejemajo v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

3.2. Načeli subsidiarnosti in sorazmernosti

Nameni predloga uredbe so tesno povezani s cilji iz člena 3(3) PEU, v skladu s katerimi je Evropska unija ustanovila notranji trg, ki temelji na visoko konkurenčnem socialnem tržnem gospodarstvu, usmerjenem v polno zaposlenost in socialni napredek, člena 9 PDEU, tj. spodbujanje visoke stopnje zaposlenosti in zagotavljanje ustrezne socialne zaščite, ter člena 45 PDEU („pravica sprejeti ponujeno delovno mesto (...) v ta namen na območju držav članic“).

Posamezni posebni ukrepi v tem predlogu so med seboj tesno povezani. Medsebojno se krepijo ter skupaj zagotavljajo, da bo mreža EURES postala glavni instrument za vse iskalce zaposlitve in delodajalce, ki se zanimajo za mobilnost delovne sile znotraj EU. Šteje se, da so ti ukrepi celovit, vendar uravnotežen odziv na različne pomanjkljivosti v sedanjem okviru za sodelovanje, če se zaradi njih razširijo sedanje obveznosti glede preglednosti, omogoča samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja, zagotavlja enak dostop do mreže EURES po vsej Uniji, jasneje opredeljujejo praktične podporne storitve ter razširijo sedanji postopki izmenjave informacij. Ustrezni so tudi glede na razmere brezposelnih oseb na trgih dela, potrebe iskalcev zaposlitve („trdni nameni“) ter (tehnološki) razvoj na trgu prostih delovnih mest in zaposlovanja.

Vsak posamezni ukrep je sam po sebi upravičen kot ukrep, s katerim se doseže prosto gibanje delavcev, opredeljeno v členu 46 Pogodbe. Vsak ukrep naj bi izboljšal „tesno sodelovanje med posameznimi državnimi zavodi za zaposlovanje“ (člen 46(a) PDEU) in/ali preoblikoval „ustrezne mehanizme“, ki povezujejo ponudbe s prijavi za zaposlitev (člen 46(d) PDEU).

Ker čezmejno uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih, prijav za zaposlitev in življenjepisov ter posledično posredovanje delovnih mest delavcem zahtevata skupni okvir za sodelovanje med organizacijami v različnih državah članicah, države članice same ne morejo v zadostni meri doseči cilja predloga in so zato potrebni ukrepi na ravni EU.

Ta uredba v skladu z načelom sorazmernosti ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev. Države članice bodo zaradi preglednosti na portalu EURES objavile le tista prosta delovna mesta in življenjepise, ki so že na voljo na nacionalni ravni. Samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja se bo doseglo z uporabo preprostih orodij za interoperabilnost, ne pa z uvedbo skupnega sistema klasifikacije, ki bi se uporabljal na nacionalni ravni. Vključevanje v splošno ponudbo storitev, tj. vključevanje storitev EURES v dejavnosti s strankami služb za zaposlovanje, se lahko doseže s standardnimi informacijami (prek spleta in/ali na papirju), uporabi pa se le v tistih primerih, v katerih se na izrecno zahtevo posameznikov v ciljnih skupinah vzpostavi neposreden stik (tj. kadar se pri službah za zaposlovanje zahteva storitev za stranke). Podporne storitve se lahko zagotovijo na nacionalni ravni z uporabo različnih možnosti in kanalov, njihova intenzivnost in obseg pa sta lahko odvisna od vsakega iskalca zaposlitve in delodajalca posebej. Države članice si bodo bolj sistematično izmenjevale nacionalne informacije o pomanjkanju in presežkih delovne sile ter povezanih politikah, vendar odločitev o teh politikah ne spada na področje uporabe uredbe.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta predlog ne bo imel nobenih posebnih proračunskih posledic za proračun EU. Vse dejavnosti, ki jih bo izvajala Evropska komisija za mrežo EURES, zaradi katerih bodo potrebni človeški viri in/ali finančna sredstva, spadajo na področje uporabe Uredbe o vzpostavitvi programa za zaposlovanje in socialne inovacije (2014–2020)¹⁶ ter bodo vključene v proračunski postopek letne dodelitve virov in sredstev za ta program.

Iz tega programa EU se bodo v obdobju 2014–2020 namenila sredstva za horizontalne ukrepe, kot so portal EURES, skupni program usposabljanja, ciljno usmerjeni programi mobilnosti, kot je „Tvoja prva zaposlitev EURES“, ter razvoj evropske klasifikacije spretnosti, kompetenc in poklicev (ESCO). V istem obdobju so dejavnosti na področju mobilnosti delovne sile znotraj EU v državah članicah upravičene do sredstev iz Evropskega socialnega sklada.

5. PODROBEN OPIS PREDLOGA

5.1. Poglavje I – splošne določbe

V tem poglavju so opredeljeni vsebina predloga (člen 1) in njegovi ključni pojmi (člen 2).

Predlog v enoten okvir združuje določbe poglavja II in člena 38 Uredbe št. 492/2011 ter Izvedbenega sklepa Komisije 733/2012/EU o mreži EURES.

Ciljni skupini predloga sta delavci in delodajalci. Delavci so opredeljeni glede na pravice, ki jih državljanom podeljuje člen 45 PDEU. Delavci so za namene določb državljan, ki iščejo zaposlitev in imajo pravico, da na ozemlju druge države članice sprejmejo zaposlitev in se zaposlijo. Vendar so lahko tudi državljan tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici in imajo pravico do dela, če se lahko preselijo v drugo državo članico.

V predlog so zajete tudi tiste kategorije državljanov, ki iščejo priložnosti za vajeništvo ali pripravništvo v zvezi z delom, v katere je vključena pogodba o zaposlitvi. Kot odgovor na poziv Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012 nekateri člani mreže EURES na neformalni osnovi že proučujejo možnosti za razširitev svojega obsega, da bi se vanjo vključila vajeništva in pripravništva. V letu 2014 se bo začel izvajati pilotni projekt, ki bo državam članicam omogočil, da si bodo prostovoljno izmenjevale ponudbe in prijave. To naj bi bilo namenjeno postopnemu razvoju izmenjave informacij, ponudb in prijav na tem področju, ki bi presegale primere, vključene v pogodbo o zaposlitvi.

5.2. Poglavje II – Vzpostavitev mreže EURES

V tem poglavju se ponovno vzpostavlja mreža EURES (člen 3). Določene so njena sestava (člen 4(1)) ter ustrezne naloge in pristojnosti a) Komisije (Evropski urad za usklajevanje, člen 6) b) organov, ki so jih za uporabo te uredbe imenovale države članice (nacionalni koordinacijski uradi, člen 7), ter c) organizacij, ki v mreži EURES sodelujejo kot ponudniki storitev (partnerji EURES, člen 9). Vse te organizacije imajo skupne pristojnosti, saj gre za mrežo medsebojne pomoči (člen 4(2)).

Mreža EURES prispeva k široko zasnovanim ciljem politike (člen 5). Kot instrument, ki omogoča mobilnost delovne sile znotraj EU, pomeni eno od mnogih rešitev in politik, s katerimi se spodbuja visoka stopnja zaposlenosti.

¹⁶ Uredba (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost, UL L 347, 20.12.2013, str. 238.

V členu 8 je določen okvir, na podlagi katerega bodo posamezne države članice pooblastile organizacije, naj se mreži EURES pridružijo kot partnerji EURES pod pogojem, da uporabljajo sklop minimalnih skupnih meril iz Priloge (člen 8(4)). Ta določba je glavni vir za povečanje članstva v mreži EURES v skladu s tem predlogom.

Vzpostavil naj bi se prožen mehanizem, ki bo državam članicam omogočal, da v mrežo EURES (postopoma) vključijo toliko organizacij, kolikor se jih zdi potrebno za pospeševanje ciljev mreže EURES:

- prijavljena organizacija ni opredeljena, tako da se dostop lahko odobri širokemu krogu zadevnih organizacij, vključno z zasebnimi službami za zaposlovanje ali službami za zaposlovanje iz tretjega sektorja, organizacijami delodajalcev, sindikati, gospodarskimi zbornicami in nevladnimi organizacijami, ki podpirajo delavce migrante. Vse te organizacije bi lahko na tak ali drugačen način smiselno prispevale k pospešitvi mobilnosti delovne sile znotraj EU;
- v nekaterih od teh organizacij lahko veljajo posebne omejitve glede pristojnosti, pravnega statusa ali upravnih zmogljivosti, zato jim je na voljo možnost sodelovanja le pri določenih delih dejavnosti mreže EURES (člen 9(1));
- te organizacije lahko v sodelovanju z drugimi organizacijami postanejo partnerji EURES (člen 8(6)). Okvir torej omogoča zadostno prožnost pri vzpostavljanju partnerstev na nacionalni ravni ter s tem postopni razvoj obsežne geografske in tematske razporeditve ter zagotavljanja storitev na nacionalni ravni v sorazmerju z vzorci in potrebami na področju mobilnosti.

V členu 8(3) se uvaja pravica služb za zaposlovanje, da se prijavijo. Ta pravica se lahko uresniči zgolj v državi, v kateri zadevne službe za zaposlovanje zakonito delujejo (načelo teritorialnosti). Čeprav bodo imele v mreži EURES JSZ še naprej pomembno vlogo (člen 10), bodo pregled prijav drugih vrst služb za zaposlovanje opravile posamezne države članice. Država članica lahko po potrebi poleg meril iz Priloge uvede še dodatna merila (člen 8(5)).

V členu 11 se uvaja enotni organ upravljanja, da se poenostavi praktično sodelovanje med Komisijo in državami članicami za to uredbo.

5.3. Poglavlje III – Preglednost

V tem poglavju se uvajajo posebni ukrepi glede preglednosti in samodejnega usklajevanja ponudbe in povpraševanja:

- zagotoviti skoraj popolno ponudbo prostih delovnih mest na portalu EURES, tako da imajo iskalci zaposlitve po vsej Evropi neposreden dostop do istih delovnih mest, v kombinaciji z obsežno evidenco razpoložljivih življenjepisov, na podlagi katerih lahko registrirani delodajalci zaposlujejo delavce (členi 14, 15 in 17),
- omogočiti, da portal EURES glede na prosta delovna mesta in življenjepise iz vseh držav članic zagotavlja ustrezno samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja, prevode v vse jezike EU ter pomoč pri razumevanju spretnosti, kompetenc, poklicev in kvalifikacij, pridobljenih na nacionalni ravni (člen 16).

Z določbami v tem poglavju se izrecno podpira razširitev načela preglednosti na organizacije, ki niso JSZ, načeloma s prostovoljnim prispevkom partnerjev EURES v mreži EURES. Poleg tega se JSZ spodbujajo k razvoju partnerstev z drugimi zadevnimi organizacijami po načelu lahkega dostopa do portala EURES (člen 15(2)) ter k omogočanju prenosa podatkov na nacionalni ravni z vzpostavitvijo nacionalnega vozlišča (člen 15(5)).

Skoraj popolna ponudba prostih delovnih mest

Vse države članice na portalu EURES za zdaj ne objavljajo vseh prostih delovnih mest, ki so objavljena in na voljo na nacionalni ravni. V odstavku (a) člena 14(1) se od držav članic zahteva, da zagotovijo, da so na portalu EURES vsa prosta delovna mesta, objavljena na nacionalni ravni, s čimer se razširja področje uporabe člena 13 Uredbe št. 492/2011.

To najprej pomeni, da je treba odstraniti vse splošne upravne ovire pri prenosu prostih delovnih mest na portal EURES, kot so tiste, povezane z naravo in trajanjem pogodbe ali nameni zaposlovanja delodajalcev (člen 14(2)).

To nadalje vključuje, da se v obstoječo evidenco delovnih mest dodajo prosta delovna mesta, a) ki so na voljo na JSZ na lokalni ali regionalni ravni, vendar doslej niso bila na voljo na osrednji ravni oziroma objavljena na portalu EURES, b) pri tretjih straneh, kot so zasebne službe za zaposlovanje, kadar so na podlagi obstoječih nacionalnih sporazumov na voljo JSZ, ter c) pri partnerjih EURES.

Na tej stopnji se ob upoštevanju sorazmerno novega tehnološkega razvoja spletnih pajkov („web crawlers“), omejenega števila držav članic, ki uporabljajo taka orodja, in možnih pomislekov glede varstva podatkov predlaga, da se od držav članic ne zahteva, da na portalu EURES objavijo vse podatke, pridobljene pri spletnih pajkih, v skladu z nacionalno zakonodajo.

Obsežna evidenca prijav za zaposlitev in življenjepisov

Na ravni EU kljub ubeseditvi v členu 13 Uredbe št. 492/2011 za zdaj ne poteka nobena samodejna elektronska izmenjava življenjepisov ali drugih informacij iz profilov iskalcev zaposlitve. V členu 14(1)(b) se bo od držav članic zahtevalo, da v prihodnosti na portalu EURES objavijo prosta delovna mesta in življenjepise, ki so na voljo na nacionalni ravni, če je posameznik pristal na njihov prenos na portal EURES.

V to bo vključen prenos podatkov na portal EURES, ki jih dajo iskalci zaposlitve na voljo a) neposredno na JSZ, b) na JSZ zaradi kakršnih koli dogovorov ali mehanizmov o izmenjavi podatkov med JSZ in drugimi službami za zaposlovanje ter c) pri partnerjih EURES. To bi delodajalcem, registriranim na portalu EURES, omogočilo neposreden dostop do obsežnejše evidence življenjepisov.

Podporni mehanizmi pri spletnem dostopu za iskalce zaposlitve in delodajalce

Da bi si iskalci zaposlitve in delodajalci lažje čezmejno izmenjevali prijave za zaposlitev, življenjepise in prosta delovna mesta, sta bili uvedeni dve zahtevi: a) v členu 15 se od JSZ in drugih partnerjev EURES zahteva, da izboljšajo dostop do zaposlitvenih portalov, ki jih upravljajo, b) v členu 17 pa je določeno, da morajo JSZ in drugi partnerji EURES, ki registrirajo svoje podatke, iskalcem zaposlitve in delodajalcem pri njihovi registraciji na portalu EURES zagotoviti ustrezno pomoč.

Samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja

Evropska komisija razvija evropsko klasifikacijo spretnosti, kompetenc in poklicev (ESCO). Čeprav naj bi se uporabljala predvsem kot samodejno orodje za usklajevanje ponudbe in povpraševanja na osnovi spretnosti, bo omogočila tudi popolno interoperabilnost podatkov med nacionalnimi zaposlitvenimi portali po celi Evropi.

Da bi se dosegla interoperabilnost za samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja, sistemov klasifikacije s tehničnega vidika ni treba uskladiti. Za uvedbo ustreznega pravnega mehanizma v pravo Unije, ki vsem državam članicam omogoča, da razvijejo čezmejno samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja na nacionalnih zaposlitvenih portalih, je v

členu 16 določeno zgolj, naj države članice izvedejo začetni popis za uskladitev vseh klasifikacij s to evropsko klasifikacijo. V členu 16(3) je določen datum izvedbe za vse države članice, po katerem bodo vsi izmenjani podatki interoperabilni, če bodo uporabljeni tehnični standardi in predloge (člen 16(5)).

Odgovornost za kakovost podatkov

Za kakovost prostega delovnega mesta, pravilnost navedenih informacij ter njegovo skladnost z nacionalno zakonodajo in standardi je odgovorna organizacija, ki da zadevne podatke na voljo portalu EURES. Na portalu je objavljena izjava Komisije o omejitvi odgovornosti, da so uporabniki portala o tem obveščeni. Člen 14 se v odstavku 4 nanaša na potrebo po taki nacionalni zakonodaji in standardih, v odstavku 5 določa načelo sodelovanja in izmenjave informacij na tem področju, v odstavku 6 pa, da mora biti vir prostega delovnega mesta izsledljiv (do organizacije, ki ga je dala na voljo).

5.4. Poglavje IV – podporne storitve

V tem poglavju se uvajajo posebni ukrepi glede vključevanja v splošno ponudbo storitev in podpornih storitev:

- zagotoviti, da so vsem iskalcem zaposlitve ali delodajalcem, ki iščejo storitve za zaposlovanje, na voljo osnovne informacije o mreži EURES po vsej Uniji ter da ima vsaka zainteresirana oseba neomejen dostop do mreže EURES (člen 19 in 20(1)),
- vsaki taki zainteresirani osebi pomagati pri uravnavanju ponudbe in povpraševanja, posredovanju delovnih mest ter zaposlovanju prek mreže EURES (členi 20(2)–(4), členi 21–23).

Z določbami v tem poglavju se izrecno podpira razširitev zagotavljanja podpornih storitev s strani organizacij, ki niso JSZ, načeloma s prostovoljnim prispevkom partnerjev EURES v mreži EURES. Poleg tega se JSZ spodbujajo, da razvijajo partnerstva, da bi na področju mobilnosti delovne sile znotraj EU podpirali usklajen paket storitev za delodajalce (člen 21(4)).

Načela

Odstavka 1 in 2 člena 18 vsebujeta načeli, da morajo države članice na svojem ozemlju zagotoviti učinkovit dostop do mreže EURES ter razvijati usklajen pristop do podpornih storitev, pri čemer morajo upoštevati svojo odgovornost pri sistemu dovoljenj za partnerje EURES, nemoteno delovanje nacionalnega urada za usklajevanje in vlogo JSZ pri služenju javnemu interesu na tem področju. V členu 18(3) je opredeljen seznam možnosti za zagotavljanje storitev na ozemlju vsake države članice.

Člen 18(5) vsebuje načelo, da morajo biti podporne storitve delavcem na voljo brezplačno, za večino podpornih storitev delodajalcem pa se lahko v skladu z nacionalno prakso zaračunavajo pristojbine (člen 18(6)).

Vključevanje v splošno ponudbo storitev

V členu 19 oziroma 20(1) je določeno, a) da mora vsak delavec in delodajalec, ki se pri službi za zaposlovanje v EU registrira za storitve za stranke, prejeti potrebne informacije o tem, kako mu lahko EURES pomaga, ter b) da je vsak zainteresiran delavec proaktivno seznanjen s „ponudbo mreže EURES“ za nadaljnjo pomoč.

Podporne storitve

V skladu s sedanjo prakso so organizacije v mreži EURES pozvane, naj zagotovijo informacijske storitve in svetovanje iskalcem zaposlitve oziroma delodajalcem na naslednji način:

- (...) pomagajo in svetujejo iskalcem zaposlitve, ki se zanimajo za delo v tujini, glede ustreznih prostih delovnih mest ter zagotavljajo pomoč pri pripravi prijav in življenjepisov v skladu s priporočeno evropsko obliko življenjepisa. Iskalci zaposlitve imajo možnost, da svoje življenjepise vpišejo v zbirko življenjepisov EURES;
- (...) zagotovijo informacije in storitve posredovanja in zaposlovanja delodajalcem, ki želijo zaposliti delavce iz drugih držav, vključno z nasveti in pomočjo pri določitvi strokovnih zahtev za možne kandidate. Pospešujejo uveljavitev zbirke življenjepisov EURES kot sredstva, ki daje delodajalcem dostop do evidence tistih, ki se zanimajo za delo v tujini.

S sklepom iz leta 2012 so bile države članice pozvane, naj se bolj osredotočijo na uravnavanje ponudbe in povpraševanja ter posredovanje delovnih mest in zaposlovanje.

Zakonodaja EU mora za podporo bolj usklajenega izvajanja v okviru mreže EURES natančno opredeliti podporne storitve, ki jih je treba zagotoviti iskalcem zaposlitve in delodajalcem, ki se zanimajo za pomoč pri mobilnosti delovne sile znotraj EU. Členi od 20 do 23 zajemajo celotno paleto storitev, od osnovnih informacij in smernic do bolj individualne pomoči, tudi glede socialne varnosti, in pomoči po zaposlitvi.

Posebne podporne storitve

Obmejni delavci se soočajo s posebnimi težavami v zvezi s socialno varnostjo, obdavčenjem in zavarovanjem, zato potrebujejo posebno pomoč.

Zadevne države članice se lahko odločijo vzpostaviti strukture za sodelovanje in storitve na čezmejnih območjih, pri čemer morajo podporne storitve za obmejne delavce vključevati: a) rešitve „vse na enem mestu“ za posredovanje informacij o prostih delovnih mestih, prijavah za zaposlitev in življenjepisih (člen 15(6)); b) usmerjene osnovne informacije (člen 19(2)) in c) v zvezi s socialno varnostjo celovit spletni dostop (člen 23(2)) ter pomoč in napotitev na pristojne organe za socialno varnost (člen 23(3)).

Posebna oblika teh podpornih struktur so čezmejna partnerstva. Pod vodstvom JSZ držav članic lahko v različnih partnerskih ureditvah in glede na potrebe regionalnega čezmejnega trga dela javni zavodi za zaposlovanje, organizacije delodajalcev, sindikati, lokalni organi in druge institucije, ki obravnavajo težave v zvezi z zaposlovanjem in poklicnim usposabljanjem v mejnih območjih. Čezmejna območja, ki so primerna za posebno podporno strukturo, so območja s prostimi delovnimi mesti, v katerih so znatne ravni čezmejnega prehajanja ali jasen potencial zanj.

Nediskriminacijski dostop do aktivnih politik trga dela

Člen 24 določa, da ne sme biti diskriminacije pri dostopu do aktivnih politik trga dela med državljani, ki se selijo na ozemlje lastne države, in državljani, ki se selijo v druge države članice (enako obravnavanje v primeru izhodne mobilnosti). To je dodatna zahteva k členu 5 Uredbe 492/2011, ki določa, da delavci, ki iščejo zaposlitev v neki državi članici, prejmejo enako pomoč kot državljani te države članice (enako obravnavanje v primeru vhodne mobilnosti).

5.5. Poglavlje V – odnos do politik mobilnosti

To poglavje predstavlja poseben ukrep:

- za podporo delovanja mreže EURES z izmenjavo informacij o pomanjkanju in presežkih delovne sile na nacionalni ravni ter usklajevanjem ukrepov med državami članicami (členi od 25 do 30).

Določbe v tem poglavju izrecno podpirajo razširitev zbirke in pregleda informacij, podatkov in kazalnikov organizacij, ki niso JSZ, z udeležbo partnerjev EURES v mreži EURES.

Splošni namen izmenjave informacij in poročanja

Splošni namen tega poglavja je okrepiti obstoječe ureditve za izmenjavo informacij v mreži EURES, kadar to pomeni višjo kakovost konkretnih skupnih učinkov ali boljše usklajevanje politik držav članic.

Dejavnosti, povezane z izmenjavo informacij

Člen 25 povzema določbo, sprejeto v okviru pogajanj o programu EU za zaposlovanje in socialne inovacije (EaSI). To bi moralo pomagati pri vključitvi analize podatkov o tokovih in vzorcih mobilnosti v delo mreže EURES. Ker je ta določba bolj primerna za uredbo EURES, se predlaga, da se ustrezni člen v programu EaSI razveljavi (glej člen 35).

Člen 26 določa obveznost držav članic, da objavljajo informacije o trgu dela, ki zadevajo mobilnost delovne sile znotraj EU. To bo državam članicam pomagalo povezati ukrepe znotraj mreže EURES s širšo sliko politik mobilnosti.

Člen 27 poskuša spodbuditi vse organizacije znotraj mreže EURES, tj. urade za usklajevanje, JSZ in druge partnerje EURES, naj odprto in proaktivno izmenjujejo dostopne informacije o stanju v posamezni državi članici, ki bi lahko koristile delavcem, ki se zanimajo za mobilnost delovne sile znotraj EU. Do zdaj te informacije zbirajo le uradi za usklajevanje, ki jih nato objavijo na portalu EURES. Delavcem bo bolj koristil bolj vključujoč postopek za zbiranje takšnih informacij, tj. pristop od spodaj navzgor. Rezultat bi se lahko konsolidirali v sprejetih predlogah (člen 27(3)).

Člen 28 za pripravo programov povzema pristop iz sklepa iz leta 2012. Izmenjava informacij o načrtovanih dejavnostih, virih in spremljanju med nacionalnimi uradi za usklajevanje mora povečati učinkovitost celotne mreže EURES. Lahko okrepi sinergije in razvoj posebnih skupnih projektov zaposlovanja.

Dejavnosti, povezane s poročanjem

Člen 29 določa načine za merjenje rezultatov mreže EURES.

Namen člena 30 je nadaljevanje pristopa, določenega s členom 17 Uredbe 492/2011, da se vsake dve leti poroča o izvajanju Poglavja II Uredbe.

5.6. Poglavje VI – končne določbe

Člen 31 navaja, da je treba vse ukrepe v tej uredbi izvesti v skladu z zakonodajo EU o varstvu osebnih podatkov in nacionalnimi izvedbenimi ukrepi v navedeni zakonodaji. Ker je Komisija v vlogi Evropskega urada za usklajevanje eden od zadevnih akterjev, je treba upoštevati tudi Uredbo 45/2001.

Člen 32 določa naknadno vrednotenje stanja po uvedbi te uredbe.

Člena 33 in 34 sta standardni določbi v sekundarni zakonodaji EU v zvezi z uporabo členov 290 in 291 PDEU.

Člen 35 opredeljuje določbe, ki se razveljavijo.

Člen 36 poudarja obstoj prehodnih ureditev v skladu s pristopnimi pogodbami. Ta določba se uporablja za Hrvaško.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o evropski mreži služb za zaposlovanje, dostopu delavcev do storitev na področju mobilnosti in nadaljnjem povezovanju trgov dela

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 46 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁷,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁸,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prosto gibanje delavcev je temeljna svoboščina državljanov Unije in eden od stebrov notranjega trga v Uniji, kot je zapisano v členu 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba). Izvajanje te svoboščine dodatno razvija pravo Unije, ki zagotavlja uresničevanje vseh pravic, ki jih imajo državljani Unije in njihovi družinski člani.
- (2) Prosto gibanje delavcev je ključni element za razvoj bolj povezanega trga dela Unije, ki omogoča mobilnost delavcev z območij z visoko brezposelnostjo na območja s pomanjkanjem delovne sile. Prav tako prispeva k iskanju ustreznih spretnosti za prosta delovna mesta ter odpravljanju ozkih grl na trgu dela.
- (3) Določbe Uredbe 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (kodificirano besedilo)¹⁹ so vzpostavile mehanizme za uravnoteženje ponudbe delovnih mestih in povpraševanja po njih ter izmenjavo informacij, v Izvedbenem sklepu Komisije 2012/733/EU z dne 26. novembra 2012 pa so navedene določbe o delovanju mreže EURES (evropske službe za zaposlovanje) v skladu z navedeno uredbo. Ta regulativni okvir je treba revidirati, da bo odražal nove vzorce mobilnosti, povečane zahteve za pravično mobilnost, spremembe v tehnologiji za izmenjavo podatkov o prostih delovnih mestih, uporabo različnih kanalov za zaposlovanje s strani iskalcev zaposlitve in delodajalcev ter vedno večjo vlogo drugih posrednikov na trgu dela, ki poleg javnih služb za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: JSZ) zagotavljajo storitve posredovanja zaposlitve.

¹⁷ UL C , , str. .

¹⁸ UL C , , str. .

¹⁹ UL L 141, 27.5.2011, str. 1.

- (4) Da bi delavcem, ki imajo pravico do prostega gibanja, pomagali učinkovito uveljavljati to pravico, je pomoč v skladu s to uredbo na voljo vsem državljanom Unije, ki imajo pravico do zaposlitve, in njihovim družinskim članom, v skladu s členom 45 Pogodbe. Države članice omogočijo enak dostop vsem državljanom tretjih držav, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Unije upravičeni do enakega obravnavanja kot državljani držav članic na tem področju.
- (5) Vedno večja medsebojna odvisnost trgov dela pomeni, da je potrebno okrepljeno sodelovanje med službami za zaposlovanje za zagotovitev prostega gibanja vseh delavcev s prostovoljno in pravično mobilnostjo delovne sile znotraj Unije v skladu s členom 46(a) Pogodbe; zato bi bilo treba vzpostaviti skupni okvir za sodelovanje med državami članicami in Komisijo v zvezi z mobilnostjo delovne sile znotraj Unije. Ta okvir bi moral združiti prosta delovna mesta iz celotne Unije in zagotoviti možnost vložitve prijave na ta prosta delovna mesta („uravnoteženje ponudbe delovnih mestih in povpraševanja po njih“), opredeliti zagotavljanje povezanih podpornih storitev za delavce in delodajalce ter zagotoviti skupni pristop za izmenjavo informacij, potrebnih za olajšanje navedenega sodelovanja.
- (6) V „Paktu za rast in delovna mesta“ je Evropski svet zahteval, naj se prouči možnost za razširitev mreže EURES na vajeništva in pripravništva, pri čemer vajeništva in pripravništva lahko zajema ta uredba, če se zadevne osebe štejejo za delavce z vidika pravic, podeljenih državljanom na podlagi člena 45 Pogodbe. Treba je uvesti ustrezno izmenjavo splošnih informacij o mobilnosti za vajeništva in pripravništva znotraj Unije ter razviti ustrezno pomoč za kandidate za ta delovna mesta, in sicer na podlagi mehanizma za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih, ko bo takšno uravnoteženje izvedljivo v skladu z ustreznimi standardi in ob upoštevanju pristojnosti držav članic.
- (7) Potrebno je bolj usklajeno izvajanje uravnoteženja ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih, podpornih storitev in izmenjave informacij o mobilnosti delovne sile v celotni Uniji. Zato je treba mrežo EURES vzpostaviti kot sestavni del skupnega okvira za sodelovanje med državami članicami in Komisijo. Določiti bi bilo treba vloge in pristojnosti različnih organizacij, ki sodelujejo v mreži, kot je Evropska komisija („evropski urad za usklajevanje“), organi, ki jih države članice imenujejo za izvajanje ukrepov na nacionalni ravni („nacionalni uradi za usklajevanje“), in organizacije, ki pomagajo iskalcem zaposlitev in delodajalcem („partnerji EURES“).
- (8) Nadnacionalno in čezmejno sodelovanje ter podporo organizacijam, ki delujejo v mreži EURES v državah članicah, bi olajšala struktura na ravni Unije („evropski urad za usklajevanje“), ki bi morala zagotoviti skupne informacije, dejavnosti usposabljanja, orodja in smernice. Ta struktura bi morala biti odgovorna tudi za razvoj „evropskega portala za zaposlitveno mobilnost“ (portala EURES), skupne platforme IT. Za usmerjanje njenega delovanja bi bilo treba po posvetovanju z državami članicami pripraviti večletne delovne programe.
- (9) Države članice bi morale vzpostaviti urade za usklajevanje na nacionalni ravni, ki bi zagotovili splošno podporo in pomoč vsem organizacijam na njihovem ozemlju, ki delujejo v mreži EURES, ter podprli sodelovanje s podobnimi organizacijami v drugih državah članicah in z evropskim uradom za usklajevanje. Naloga teh uradov za usklajevanje bi morala biti zlasti obravnavanje pritožb in težav v zvezi s prostimi delovnimi mesti ter preverjanje skladnosti, kar zadeva prostovoljno in pravično mobilnost delovne sile znotraj Unije.

- (10) Sodelovanje socialnih partnerjev v mreži EURES prispeva zlasti k proučevanju ovir za mobilnost, pa tudi k spodbujanju pravične in prostovoljne mobilnosti delovne sile znotraj Unije, vključno s čezmejnimi območji. Predstavniki socialnih partnerjev na ravni Unije bi zato morali biti vključeni v celotno strukturo upravljanja mreže EURES, nacionalne organizacije delodajalcev in sindikati pa lahko vložijo prijavo, da želijo postati partnerji EURES.
- (11) Kar zadeva druge organizacije, razen že navedenih, bi morala biti sestava mreže EURES prožna, da bi se lahko prilagodila spremembam na trgu storitev zaposlovanja. Zaradi pojava različnih služb za zaposlovanje ter preoblikovane vloge JSZ v zvezi z nacionalnimi storitvami posredovanja zaposlitve je potrebno usklajeno prizadevanje držav članic in Evropske komisije za razširitev mreže EURES kot glavnega orodja Unije za zagotavljanje storitev posredovanja zaposlitve znotraj Unije.
- (12) Širše članstvo v mreži EURES ima socialne, gospodarske in finančne koristi. Izboljšuje učinkovitost pri zagotavljanju storitev s spodbujanjem partnerstev, izboljšanjem dopolnjevanja in povečanjem kakovosti. Povečuje tržni delež mreže EURES, saj novi člani dajejo na voljo informacije o prostih delovnih mestih, prijave za zaposlitev in življenjepise. Nadnacionalno in čezmejno sodelovanje, ki je ključni element delovanja mreže EURES, bi lahko ustvarilo inovativne oblike učenja in sodelovanja med službami za zaposlovanje, tudi v zvezi s standardi kakovosti za prosta delovna mesta in podporne storitve. Mreža EURES bi lahko torej povečala svoj pomen kot eno ključnih orodij Unije, ki je na voljo državam članicam in Evropski komisiji za podporo konkretnim ukrepom za doseganje visoke stopnje zaposlenosti v Uniji.
- (13) Države članice bi morale biti v skladu s svojimi pristojnostmi glede organizacije trgov dela same odgovorne, da organizacijam na svojem ozemljuodobrijo sodelovanje v mreži EURES kot partnerjem EURES. Za odobritev bi se morala uporabljati minimalna skupna merila in omejen sklop osnovnih pravil o postopku odobritve, da se zagotovijo preglednost in enake priložnosti pri vključevanju v mrežo EURES, brez poseganja v prožnost, ki je potrebna za upoštevanje različnih nacionalnih modelov in oblik sodelovanja med javnimi službami za zaposlovanje in drugimi akterji na trgu dela v državah članicah.
- (14) Eden od ciljev mreže EURES je podpora pravični mobilnosti delovne sile znotraj Unije, zato bi morala minimalna skupna merila za odobritev sodelovanja organizacij vsebovati zahtevo, da se te organizacije zavežejo popolnemu spoštovanju veljavnih delovnih standardov in pravnih zahtev.
- (15) Za zagotovitev ustreznega ravnovesja med sedanjim delovanjem mreže EURES, ki temelji na dolgotrajnem sodelovanju med JSZ, in ciljem odpiranja mreže EURES novim organizacijam bi bilo treba zagotoviti, da se JSZ prizna poseben položaj v mreži EURES. Uvesti bi bilo treba prehodno obdobje, po katerem bi se tudi za sodelovanje JSZ v celoti uporabljala minimalna skupna merila. Države članice bi morale zagotoviti, da JSZ izpolnjujejo minimalna skupna merila in obveznosti iz Uredbe.
- (16) Da bi se delavcem in delodajalcem sporočale zanesljive in najnovejše informacije o različnih vidikih mobilnosti delovne sile znotraj Unije, bi morala mreža EURES sodelovati z drugimi telesi, službami in mrežami Unije, ki spodbujajo mobilnost in obveščajo državljane o njihovih pravicah v skladu s pravom Unije, kot so portal „Tvoja Evropa“, evropski mladinski portal in mreža SOLVIT, organizacije, pristojne za priznavanje strokovnih kvalifikacij, ter organi za spodbujanje, analizo in

spremljanje enakega obravnavanja delavcev ter podporo enakemu obravnavanju delavcev, imenovani v skladu z Direktivo 2013/24 (EU) [Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za lažje uresničevanje pravic, podeljenih delavcem v okviru prostega gibanja delavcev].

- (17) Zaradi pravice do prostega gibanja je treba vzpostaviti sredstva za podporo uravnoteženju ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih, tj. izmenjavo informacij o prostih delovnih mestih, prijav za zaposlitev in življenjepisov, da trg delovne sile postane v celoti dostopen tako delavcem kot tudi delodajalcem v skladu s členom 46(d) Pogodbe; zato bi morala Komisija vzpostaviti in voditi skupno platformo IT na ravni Unije. Zagotovitev uresničevanja te pravice pomeni, da bodo lahko delavci dejansko dobili dostop do vseh zaposlitvenih možnosti v celotni Uniji.
- (18) Skupna platforma IT, ki združuje prosta delovna mesta in možnost prijave nanje, pri čemer iskalcem zaposlitve in delodajalcem omogoča samodejno usklajevanje podatkov v skladu z različnimi merili in ravni, bi morala olajšati doseganje ravnovesja na trgih dela Unije, s čimer bi se dosegla visoka stopnja zaposlenosti in preprečila resna nevarnost za znižanje življenjskega standarda in zvišanje stopenj brezposelnosti v različnih regijah in sektorjih.
- (19) Za zagotavljanje notranje in tehnične kakovosti informacij, danih na voljo skupni platformi IT, zlasti podatkov v zvezi s prostimi delovnimi mesti, so pravno odgovorne organizacije, ki dajo informacije na voljo, v skladu z zakonodajo in/ali standardi, ki jih določijo države članice. Komisija bi morala olajšati sodelovanje za zgodnje odkrivanje kakršnih koli goljufij ali zlorab pri izmenjavi informacij na evropski ravni.
- (20) Skupni sistem klasifikacije spretnosti, kompetenc, kvalifikacij in poklicev je eno najpomembnejših orodij za omogočanje spletnih prijav za zaposlitev v Uniji, zato je treba razviti sodelovanje med državami članicami in Evropsko komisijo, da se doseže interoperabilnost in smiselno samodejno usklajevanje prek meja, vključno z uskladitvijo med skupnim in nacionalnimi sistemi klasifikacije. V tem okviru bi bilo treba uporabljati tudi druge uveljavljene evropske formate in orodja za primerljivost in preglednost spretnosti in kvalifikacij, kot je evropsko ogrodje kvalifikacij in enotni okvir za preglednost kvalifikacij in usposobljenosti (Europass).
- (21) Vzpostaviti bi bilo treba skupni pristop k storitvam, ki jih zagotavljajo organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES („podporne storitve“), ter čim bolj zagotoviti upoštevanje načela enakega obravnavanja delavcev in delodajalcev iz katerega koli dela Unije, ki želijo pomoč v zvezi z mobilnostjo delovne sile znotraj Unije; zato bi bilo treba vzpostaviti načela in pravila v zvezi z razpoložljivostjo podpornih storitev na ozemlju posameznih držav članic. Ta skupni pristop zajema tudi vajeništva in pripravništva, ki se štejejo kot delo.
- (22) Širša in celovitejša izbira pomoči v zvezi s priložnostmi za mobilnost delovne sile znotraj Unije je koristna za delavce, potrebna pa je tudi za izboljšanje potenciala mreže EURES, da bi delavcem zagotavljala podporo v celotnem delovnem življenju ter jim omogočala prehode med poklici in karierami.
- (23) Podporne storitve bodo pomagale zmanjšati ovire, s katerimi se soočajo iskalci zaposlitve pri uresničevanju svojih delavskih pravic v skladu s pravom Unije, ter učinkoviteje izkoristiti vse zaposlitvene priložnosti, s čimer se bodo posameznikom zagotovile boljše možnosti za zaposlitev.
- (24) Za pravico do prostega gibanja delavcev znotraj Unije bi bilo koristno temeljito razumevanje povpraševanja po delovni sili v smislu poklicev, sektorjev in potreb

delodajalcev, zato bi podporne storitve morale vključevati kakovostno pomoč za delodajalce, zlasti za mala in srednja podjetja. Tesna delovna razmerja med službami za zaposlovanje in delodajalci bodo omogočila obsežnejšo evidenco prostih delovnih mest in boljše usklajevanje med delovnimi mesti in ustreznimi kandidati, zagotovila možne poti za iskalce zaposlitve, zlasti tiste iz ranljivih skupin, in izboljšala informacije o trgu dela.

- (25) Podporne storitve, skupne vsem državam članicam, bi bilo treba opredeliti na podlagi razvijajočega se soglasja o uspešnih praksah držav članic v zvezi z informacijami in svetovanjem za iskalce zaposlitve in delodajalce.
- (26) Ker so podporne storitve za delavce povezane z uresničevanjem njihove temeljne pravice do prostega gibanja, ki jo imajo kot delavci v skladu s pravom Unije, bi morale biti te storitve brezplačne. Za podporne storitve za delodajalce pa se lahko v skladu z nacionalnimi praksami zaračunajo pristojbine.
- (27) Posebno pozornost bi bilo treba nameniti podpori mobilnosti v čezmejnih območjih in zagotavljanju storitev obmejnim delavcem, ki živijo v eni državi članici in delajo v drugi, pri čemer se morajo soočiti z različnimi nacionalnimi praksami in pravnimi sistemi, pa tudi s posebnimi upravnimi, pravnimi ali davčnimi ovirami za mobilnost. Države članice se lahko odločijo za vzpostavitev posebnih podpornih struktur za spodbujanje te vrste mobilnosti, take strukture pa bi v okviru mreže EURES morale poskrbeti za posebne potrebe glede informiranja, svetovanja in čezmejnega usklajevanja ponudbe delovne sile in povpraševanja po njej ter povezano posredovanje zaposlitev.
- (28) Preglednost trgov dela in ustrezne zmogljivosti usklajevanja ponudbe in povpraševanja so predpogoj za mobilnost delovne sile znotraj Unije. Boljše ravnesje med ponudbo delovne sile in povpraševanjem po njej je mogoče doseči z učinkovitim sistemom na ravni Unije za izmenjevanje informacij o nacionalnih in sektorskih presežkih in pomanjkanjih delovne sile, ki bi ga bilo treba vzpostaviti med državami članicami in Evropsko komisijo ter bi ga morale države članice uporabiti kot podlago za razvoj lastnih politik mobilnosti in podporo praktičnemu sodelovanju znotraj mreže EURES.
- (29) Prosto gibanje delavcev je tesno povezano z visoko stopnjo zaposlenosti, zato morajo države članice razviti politiko mobilnosti, ki podpira boljše delovanje trgov dela v Uniji. Politiko mobilnosti držav članic bi bilo treba obravnavati kot sestavni del njihove socialne politike in politike zaposlovanja.
- (30) Treba bi bilo vzpostaviti cikel priprave programov, da se podpre usklajevanje ukrepov na področju mobilnosti znotraj Unije. Da bi bila programska priprava načrtov dejavnosti držav članic učinkovita, bi morala upoštevati podatke o tokovih in vzorcih mobilnosti, analizo podatkov obstoječih in predvidenih pomanjkanj in presežkov delovne sile ter izkušenj in praks glede zaposlovanja v okviru mreže EURES, zajemati pa bi morala tudi pregled obstoječih virov in orodij, ki so na voljo organizacijam v državi članici za spodbujanje mobilnosti delovne sile znotraj EU.
- (31) Izmenjava osnutkov načrtov dejavnosti med državami članicami v okviru cikla priprave programov bi morala nacionalnim uradom za usklajevanje, ki delujejo v imenu držav članic, in evropskemu uradu za usklajevanje omogočiti, da vire mreže EURES usmerijo k ustreznim ukrepom in projektom ter s tem pospešijo razvoj mreže EURES kot orodja, ki je bolj usmerjeno k rezultatom in se odziva na potrebe delavcev glede na dinamiko trgov dela.

- (32) Da se pridobijo ustrezne informacije za merjenje rezultatov mreže EURES, bi bilo treba vzpostaviti skupne kazalnike. Ti kazalniki bi morali organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES, usmerjati pri opredeljevanju njihovih rezultatov ter bi morali pomagati oceniti napredek pri doseganju zastavljenih ciljev za mrežo EURES kot celoto, vključno z njenim prispevkom k izvajanju usklajene strategije za zaposlovanje v skladu s členom 145 Pogodbe.
- (33) Kadar ukrepi iz te uredbe vključujejo obdelavo osebnih podatkov, jih je treba izvesti v skladu z zakonodajo EU o varstvu osebnih podatkov²⁰ in njenimi nacionalnimi izvedbenimi ukrepi.
- (34) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, kot navaja člen 6 Pogodbe o Evropski uniji.
- (35) Ker države članice ne morejo v zadostni meri doseči cilja te uredbe, tj. vzpostavitev skupnega okvira za sodelovanje med državami članicami za združevanje informacij o prostih delovnih mestih, omogočanje prijave nanje ter lažje doseganje ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem na trgu zaposlovanja, in ker se ta cilj zaradi obsega in učinka ukrepa lahko lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena 5 ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (36) Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU bi bilo treba prenesti na Komisijo, da se zagotovi, da je obveznosti držav članic za odobritev organizacij za vključitev v mrežo EURES kot partnerjev EURES in zagotavljanje skupnih kazalnikov uspešnosti navedenih organizacij mogoče spremeniti na podlagi izkušenj, pridobljenih z njihovo uporabo, ali ob upoštevanju spreminjajočih se potreb na trgu dela. Zlasti je pomembno, da se Komisija med pripravi ustrezno posvetuje, med drugim tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti istočasno, pravočasno in ustrezno posredovanje zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (37) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje tehničnih standardov in formatov, ki se uporabljajo za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih in samodejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja, ter enotni pogoji za modele in postopke za izmenjavo informacij med državami članicami, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije –

²⁰

Zlasti Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31) in Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1 Vsebina

1. Cilj te uredbe je olajšati uresničevanje prostega gibanja delavcev v Uniji v skladu s členom 45 PDEU z vzpostavitvijo skupnega okvira za sodelovanje med državami članicami in Komisijo.
2. Za namen prvega odstavka ta uredba določa cilje, načela in pravila o:
 - (a) sodelovanju med državami članicami in Komisijo glede izmenjave podatkov o prostih delovnih mestih, prijavah za zaposlitev in življenjepisih ter posledičnega posredovanja zaposlitev delavcev;
 - (b) ukrepih držav članic in ukrepih med državami članicami za lažje doseganje ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem na trgu dela Unije, s čimer bi se spodbujala visoka raven zaposlenosti;
 - (c) delovanju evropske mreže služb za zaposlovanje med državami članicami in Komisijo;
 - (d) povezanih podpornih storitvah za mobilnost, ki se zagotovijo delavcem in delodajalcem.

Člen 2 Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „javne službe za zaposlovanje“ so organizacije držav članic, ki so del ustreznih ministrstev, javnih organov ali podjetij, ki jih ureja javno pravo, ter so odgovorne za izvajanje aktivnih politik trga dela in zagotavljanje storitev v javnem interesu na področju zaposlovanja;
- (b) „službe za zaposlovanje“ so vse pravne ali fizične osebe, zakonito delujoče v državi članici, ki zagotavljajo storitve za iskalce zaposlitve, da se zaposlijo, in za delodajalce, da zaposlijo delavce;
- (c) „prosto delovno mesto“ pomeni katero koli ponudbo za zaposlitev, tudi za vajeništva in pripravništva, ki se štejejo kot delo;
- (d) „uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih“ pomeni izmenjavo informacij o prostih delovnih mestih, prijavah za zaposlitev in življenjepisih ter njihovo obdelavo;
- (e) „skupna platforma IT“ pomeni infrastrukturo IT in povezane platforme, vzpostavljene na evropski ravni za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih;
- (f) „posredovanje zaposlitve“ delavca delodajalcu s strani služb za zaposlovanje ali „posredovanje zaposlitve“ delavcu s strani delodajalca pomeni zagotavljanje storitev z namenom usklajevanja ponudbe in povpraševanja s ciljem zapolnitve prostega delovnega mesta;

- (g) „obmejni delavec“ je vsak delavec, ki izvaja dejavnost kot zaposlena oseba v državi članici in prebiva v drugi državi članici, v katero se praviloma vrača vsak dan ali najmanj enkrat na teden.

POGLAVJE II

VZPOSTAVITEV MREŽE EURES

Člen 3

Vzpostavitev

Ta uredba vzpostavlja evropsko mrežo služb za zaposlovanje („mrežo EURES“).

Člen 4

Sestava, vloge in skupne odgovornosti

1. Mrežo EURES sestavljajo naslednje kategorije organizacij:
 - (a) Evropska komisija, ki je pristojna za to, da mreži EURES pomaga pri izvajanju dejavnosti prek „evropskega urada za usklajevanje“;
 - (b) člani EURES, ki so organi, imenovani s strani držav članic, pristojni za uporabo te uredbe v posamezni državi članici, tj. „nacionalni uradi za usklajevanje“;
 - (c) partnerji EURES, tj. organizacije, ki so jih države članice pooblastile, da na nacionalni, regionalni in/ali lokalni ravni zagotavljajo podporo z uravnoveženjem ponudbe delovnih mestih in povpraševanja po njih in/ali podpornimi storitvami za delavce in delodajalce.
2. V skladu s svojimi vlogami in pristojnostmi vse organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES, s tesnim medsebojnim sodelovanjem dejavno spodbujajo priložnosti, ki jih ponuja mobilnost delovne sile v Uniji, ter si prizadevajo za izboljšanje načinov in sredstev za delavce in delodajalce, da bi izkoristili te priložnosti na lokalni, regionalni, nacionalni in evropski ravni.

Člen 5

Cilji

Mreža EURES prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev:

- (a) olajšanje uresničevanja pravic, podeljenih s členom 45 PDEU in določbami Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji²¹;
- (b) izvajanje usklajene strategije zaposlovanja v skladu s členom 145 PDEU;
- (c) boljše delovanje in povezovanje trgov dela v Uniji;
- (d) večja prostovoljna geografska in poklicna mobilnost v Uniji na pravični podlagi;
- (e) socialna vključenost in integracija oseb, izključenih s trga dela.

²¹ UL L 141, 27.5.2011, str. 1.

Člen 6

Pristojnosti evropskega urada za usklajevanje

1. Evropski urad za usklajevanje je pristojen zlasti za:
 - (a) oblikovanje usklajenega okvira in zagotavljanje horizontalne podpore v korist mreže EURES, kar vključuje:
 - (i) delovanje in razvoj evropskega portala za zaposlitveno mobilnost („portal EURES“) ter z njim povezanih storitev IT, vključno s sistemi in postopki za izmenjavo prostih delovnih mest, prijav za zaposlitev in življenjepisov ter podpornih dokumentov, ko so na primer potni listi spretnosti, ter drugih informacij, v sodelovanju z drugimi ustreznimi informacijskimi in svetovalnimi službami ali mrežami in pobudami Unije;
 - (ii) dejavnosti informiranja in komuniciranja;
 - (iii) skupni program usposabljanja za osebje mreže EURES;
 - (iv) lajšanje mreženja, izmenjavo dobrih praks in vzajemno učenje znotraj mreže EURES;
 - (b) analizo geografske in poklicne mobilnosti;
 - (c) razvoj ustreznega okvira za sodelovanje ter uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih v Uniji na področju vajeništev in pripravništev, v skladu s to uredbo;
 - (d) spremljanje in ocenjevanje dejavnosti in uspešnosti zaposlovanja v okviru EURES v sodelovanju s člani mreže EURES.
2. Njegovi večletni delovni programi so oblikovani na podlagi posvetovanja s skupino za usklajevanje EURES iz člena 11.

Člen 7

Pristojnosti nacionalnih uradov za usklajevanje

1. Vsak nacionalni urad za usklajevanje je pristojen za:
 - (a) sodelovanje s Komisijo in drugimi državami članicami pri uravnoteženju ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih v okviru, določenem v poglavju III;
 - (b) organizacijo dela EURES v državi članici, vključno z izvajanjem podpornih storitev v skladu s poglavjem IV;
 - (c) usklajevanje ukrepov zadevne države članice in drugih držav članic v skladu s poglavjem V.
2. Nacionalni urad za usklajevanje tudi organizira izvajanje horizontalnih podpornih dejavnosti evropskega urada za usklajevanje iz člena 6 na nacionalni ravni, po potrebi v tesnem sodelovanju z evropskim uradom za usklajevanje in drugimi nacionalnimi uradi za usklajevanje. Te horizontalne podporne dejavnosti so zlasti:
 - (a) zbiranje in potrjevanje informacij za objavo, med drugim tudi na portalu EURES, o partnerjih EURES, ki delujejo na njegovem nacionalnem ozemlju, njihovih dejavnostih in obsegu podpornih storitev, ki jih nudijo delavcem in delodajalcem;

- (b) izvajanje dejavnosti predhodnega usposabljanja, povezanih z dejavnostjo EURES, ter izbira osebja za sodelovanje v skupnem programu usposabljanja in dejavnostih vzajemnega učenja;
 - (c) zbiranje in analiza podatkov, ki se nanašajo na člena 28 in 29.
- 3. Za objavo, med drugim tudi na portalu EURES, v interesu delavcev in delodajalcev nacionalni urad za usklajevanje potrjuje, redno posodablja in pravočasno posreduje informacije in smernice, ki so na nacionalni ravni na voljo o:
 - (a) življenjskih razmerah in delovnih pogojih;
 - (b) upravnih postopkih v zvezi z zaposlovanjem;
 - (c) predpisih, ki veljajo za delavce;
 - (d) vajeništvih in pripravništvih;
 - (e) kadar je ustrezno, razmerah obmejnih delavcev, zlasti na čezmejnih območjih.

Kjer je primerno, lahko nacionalni urad za usklajevanje potrjuje in posreduje informacije v sodelovanju z drugimi informacijskimi in svetovalnimi službami in mrežami ter ustreznimi organi na nacionalni ravni, vključno s tistimi iz člena 5 Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za lažje uresničevanje pravic, podeljenih delavcem v okviru prostega gibanja delavcev²².
- 4. Nacionalni urad za usklajevanje organizacijam, ki na njegovem ozemlju sodelujejo v mreži EURES, zagotavlja splošno podporo glede sodelovanja s podobnimi organizacijami iz drugih držav članic. To vključuje podporo v primeru pritožb, povezanih s prostimi delovnimi mesti in posredovanji zaposlitve EURES, ter za sodelovanje z javnimi organi, kot so inšpektorati za delo.
- 5. Nacionalni urad za usklajevanje spodbuja sodelovanje z deležniki, kot so službe za poklicno informiranje in svetovanje, univerze, gospodarske zbornice in organizacije, ki sodelujejo v programih vajeništva in pripravništva.
- 6. Vsaka država članica zagotovi, da ima njen nacionalni urad za usklajevanje na voljo osebje in druge vire, ki so potrebni za izvajanje nalog, opredeljenih v tej uredbi.
- 7. Nacionalni urad za usklajevanje vodi nacionalni koordinator, ki je član skupine za usklajevanje iz člena 11.

Člen 8

Odobritev partnerjev EURES

- 1. Vsaka država članica vzpostavi sistem odobritve partnerjev EURES za sodelovanje v mreži EURES ter spremljanja njihovih dejavnosti in skladnosti z nacionalnim pravom in pravom Unije pri uporabi te uredbe. Ta sistem je pregleden, sorazmeren in spoštuje načela enakega obravnavanja organizacij kandidatov ter dolžno pravno postopanje.
- 2. Države članice obvestijo evropski urad za usklajevanje o svojih nacionalnih sistemih, ki so jih vzpostavile, in partnerjih EURES, ki so jim odobrile sodelovanje v mreži EURES.
- 3. Vse službe za zaposlovanje, ki zakonito delujejo v državi članici, lahko v navedeni državi članici zaprosijo za sodelovanje v mreži EURES kot partner EURES, v skladu

²² COM(2013) 236 final.

s pogoji, določenimi v tej uredbi, in sistemom, ki ga je vzpostavila navedena država članica.

4. Partnerji EURES lahko sodelujejo v mreži EURES v skladu z minimalnimi skupnimi merili, določenimi v Prilogi.
5. Minimalna skupna merila ne posegajo v uporabo dodatnih meril ali zahtev s strani držav članic, po njihovem mnenju potrebnih za ustrezno uporabo predpisov o dejavnostih služb za zaposlovanje in učinkovito vodenje politik trga dela na njihovem ozemlju. Takšna merila in zahteve so zaradi preglednosti sestavni del sistema iz odstavka 1.
6. Partnerji EURES se lahko povežejo tudi z drugimi partnerji EURES ali drugimi organizacijami, da bi se skupaj uskladili z merili iz Priloge. V takšnih primerih je stalno ustrezno partnerstvo dodatni pogoj za sodelovanje v mreži EURES.
7. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 33 za spreminjanje Priloge.
8. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme predlogo za opis nacionalnega sistema in postopkov za izmenjavo informacij o nacionalnih sistemih med državami članicami. Komisija te izvedbene akte sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

Člen 9

Pristojnosti partnerjev EURES

1. Organizacije kandidatke se lahko za sodelovanje v mreži EURES odločijo na podlagi naslednjih možnosti:
 - (a) da prispevajo v evidenco prostih delovnih mest v skladu s členom 14(1)(a);
 - (b) da prispevajo v evidenco prijav za zaposlitev in življenjepisov v skladu s členom 14(1)(b);
 - (c) da zagotavljajo podporne storitve delavcem in delodajalcem v skladu s poglavjem IV ali
 - (d) s kombinacijo točk od (a) do (c).
2. Partnerji EURES določijo eno ali več kontaktnih točk, kot so uradi za posredovanje zaposlitev, klicni centri, samopostrežna orodja in podobno, kjer lahko delavci in delodajalci dobijo pomoč v zvezi z uravnoveženjem ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih in/ali dostopom do podpornih storitev v skladu s to uredbo. Kontaktne točke lahko temeljijo tudi na programih izmenjave osebja ali začasni dodelitvi uradnikov za zvezo na drugo delovno mesto ali pa vključujejo skupne agencije za posredovanje zaposlitve.
3. Kontaktne točke jasno navedejo obseg podpornih storitev, ki jih nudijo delavcem in delodajalcem.
4. Države članice lahko od partnerjev EURES zahtevajo, da prispevajo k:
 - (a) delovanju nacionalne platforme iz člena 15(5) s plačilom pristojbine ali kako drugače;
 - (b) izmenjavi informacij iz členov 26 in 27;
 - (c) pripravi programov iz člena 28;

(d) zbiranju podatkov v skladu s členom 29.

Države članice se o načinih prispevanja odločijo v okviru svojih nacionalnih sistemov na podlagi načela sorazmernosti in ob upoštevanju dejavnikov, kot sta upravna zmogljivost partnerja EURES in raven njegovega sodelovanja v mreži EURES na podlagi odstavka 1.

Člen 10

Vloga javnih služb za zaposlovanje

1. Države članice lahko na svoje javne službe za zaposlovanje prenesejo splošne naloge ali dejavnosti v zvezi z organizacijo dela na podlagi te uredbe, na primer razvojem in vodenjem nacionalnih sistemov odobritve partnerjev EURES ali pripravo in širjenjem osnovnih informacij iz člena 20.
2. Države članice lahko izvajanje podpornih storitev iz členov 21 do 23 zaupajo svojim javnim službam za zaposlovanje, če te sodelujejo v mreži EURES bodisi kot partner EURES, odobren v skladu s členom 8 in Prilogo k tej uredbi, bodisi kot partner EURES na podlagi izjeme iz odstavka 3.
3. Države članice lahko za največ pet let od datuma začetka uporabe te uredbe izvzamejo iz pregleda uporabe člena 8 in Priloge k tej uredbi tiste javne službe za zaposlovanje, ki so bile v času začetka veljavnosti te uredbe del mreže EURES v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/733/EU in/ali, kjer je primerno, Odločbo Komisije 2003/8/ES. Države članice obvestijo Komisijo o odobrenih izjemah.

Člen 11

Skupina za usklajevanje

1. Skupino za usklajevanje sestavljajo predstavniki evropskega urada za usklajevanje in nacionalnih uradov za usklajevanje.
2. Skupina za usklajevanje podpira izvajanje te uredbe z izmenjavo informacij in pripravo smernic. Zlasti pomaga pri pripravi osnutkov tehničnih standardov in formatov iz člena 14(8) in člena 16(5).
3. Evropski urad za usklajevanje organizira delo skupine za usklajevanje in predseduje na sestankih.

Na sestanke vabi tudi predstavnike socialnih partnerjev na ravni Unije.

Člen 12

Skupna podoba in blagovna znamka

1. Ime EURES se uporablja izključno za dejavnosti v okviru mreže EURES v skladu s to uredbo. Ponazorjen je s standardnim logotipom, katerega grafična podoba je natančno določena, sprejme pa jo evropski urad za usklajevanje.
2. Storitvena znamka EURES in logotip, ki jo označuje, sta kot blagovna znamka Skupnosti registrirana pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu ter ju vse organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES iz člena 3, uporabljajo pri vseh svojih dejavnostih, povezanih z mrežo EURES in to uredbo, da se zagotovi skupna celostna podoba.

3. Organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES, zagotovijo, da so informacije in promocijsko gradivo, ki jih zagotovijo, skladni z vsemi komunikacijskimi dejavnostmi mreže EURES in informacijami, ki jih posreduje evropski urad za usklajevanje.
4. Evropski urad za usklajevanje je edini pooblaščen za izdajanje dovoljenj za uporabo logotipa EURES tretjim osebam in o tem ustrezno obvešča zadevne organizacije.
5. Organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES, nemudoma obvestijo evropski urad za usklajevanje o vsaki zlorabi logotipa s strani tretjih oseb ali tretjih držav.

Člen 13 **Sodelovanje**

1. Evropski urad za usklajevanje olajšuje sodelovanje mreže EURES z drugimi informacijskimi in svetovalnimi službami in mrežami v Uniji.
2. Nacionalni uradi za usklajevanje sodelujejo s službami in mrežami iz odstavka 1 na ravni Unije ter nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bi ustvarili sinergije in se izognili podvajanju ter, kjer je primerno, vključili partnerje EURES.
3. Države članice si prizadevajo za razvoj rešitev „vse na enem mestu“ za komuniciranje z delavci in delodajalci o skupnih dejavnostih mreže EURES ter navedenih služb in mrež.

POGLAVJE III **SKUPNA PLATFORMA IT**

Člen 14 **Organizacija skupne platforme IT**

1. Da bi se ponudbe za zaposlitev povezale s prijavi za zaposlitev, vsaka država članica portalu EURES omogoči dostop do:
 - (a) vseh prostih delovnih mest, ki so na voljo pri javnih službah za zaposlovanje, ter tistih, ki jih posredujejo partnerji EURES;
 - (b) vseh prijav za zaposlitev in življenjepisov, ki so na voljo pri javnih službah za zaposlovanje, ter tistih, ki jih posredujejo partnerji EURES, če so zadevni delavci dali soglasje za objavo informacij tudi na portalu EURES v skladu s pogoji, določenimi v odstavku 3.
2. Države članice pri omogočanju dostopa portala EURES do podatkov o prostih delovnih mestih:
 - (a) ne delajo razlike glede na naravo in trajanje pogodb niti glede na namen delodajalcev pri zaposlovanju;
 - (b) lahko izključijo prosta delovna mesta, ki so zaradi svoje narave ali nacionalnih predpisov na voljo samo državljanom določene države.
3. Soglasje delavcev iz odstavka 1(b) je jasno, nedvoumno, prostovoljno, posebno in informirano. Delavci imajo možnost, da kadar koli umaknejo svoje soglasje in zahtevajo izbris ali spremembo katerega koli objavljenega podatka. Delavci imajo možnost, da izbirajo med številnimi možnostmi omejitve dostopa do svojih podatkov ali nekaterih opisnih spremenljivk.

4. Države članice imajo vzpostavljene mehanizme in standarde, ki so potrebni za zagotovitev notranje in tehnične kakovosti podatkov o prostih delovnih mestih in podatkov iz življenjepisov.
5. Izmenjujejo si informacije o mehanizmi in standardih iz odstavka 4 ter o standardih varnosti podatkov in varstva podatkov. Sodelujejo med seboj in z evropskim uradom za usklajevanje, zlasti v primeru pritožb in prostih delovnih mest, ki se ne štejejo za skladne s standardi, ki se uporabljajo na podlagi nacionalne zakonodaje.
6. Zagotavljajo možnost izsleditve vira za spremljanje kakovosti podatkov.
7. Da se omogoči usklajevanje ponudb za zaposlitev s prijavi za zaposlitev, vsaka država članica posreduje informacije iz odstavka 1 v skladu z notnim sistemom.
8. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne tehnične standarde in formate za vzpostavitev enotnega sistema iz odstavka 7. Komisija te izvedbene akte sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Člen 15

Dostop do skupne platforme IT na nacionalni ravni

1. Javne službe za zaposlovanje zagotovijo, da je portal EURES povezan z vsemi zaposlitvenimi portali na centralni, regionalni ali lokalni ravni, ki jih upravljajo, ter da je z njih jasno razviden in ga je mogoče enostavno pregledovati.
2. Javne službe za zaposlovanje si prizadevajo za sklenitev sporazumov z drugimi službami za zaposlovanje, ki delujejo na ozemlju navedene države članice, da bi zagotovile uporabo načela iz odstavka 1 tudi pri spletnih orodjih za iskanje zaposlitve, ki jih upravljajo te službe.
3. Države članice zagotovijo, da so v internih orodjih, ki so namenjena svetovalcem in jih upravljajo javne službe za zaposlovanje, vsa prosta delovna mesta, prijave za zaposlitev in življenjepisi, ki so na voljo na portalu EURES, na voljo na enak način kot nacionalni podatki.
4. Načela iz odstavkov 1 in 3 uporabljajo tudi zadevni partnerji EURES v skladu z odločitvijo teh organizacij na podlagi člena 9(1).
5. Države članice vzpostavijo nacionalno platformo, da bi na portal EURES prenesle podatke o prostih delovnih mestih, prijave za zaposlitev in življenjepise katere koli organizacije, ki je te podatke pripravljena objaviti tudi na portalu EURES.
6. Države članice si prizadevajo za razvoj rešitev „vse na enem mestu“ za komuniciranje z obmejnimi delavci in delodajalci iz tistih čezmejnih območij, v katerih je po mnenju vseh zadevnih držav članic treba vzpostaviti posebne strukture sodelovanja in storitev.

Člen 16

Samodejno usklajevanje prek skupnega portala IT

1. Komisija razvije evropsko klasifikacijo spretnosti, kompetenc, kvalifikacij in poklicev. Gre za orodje, ki omogoča lažjo elektronsko prijavo za zaposlitev v tujini znotraj Evropske unije z usklajevanjem ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih, ugotavljanjem pomanjkanja spretnosti, priznavanjem kvalifikacij in zagotavljanjem poklicnega informiranja in svetovanja na portalu EURES.

2. Države članice sodelujejo med seboj in z Evropsko komisijo glede interoperabilnosti nacionalnih sistemov in klasifikacije iz odstavka 1.
3. Države članice zato do 1. januarja 2017 naredijo začetni popis, s katerim vse svoje klasifikacije na nacionalni, regionalni in sektorski ravni uskladijo s klasifikacijo iz odstavka 1, in po začetku uporabe tega popisa na podlagi aplikacije, ki jo zagotovi evropski urad za usklajevanje, popis redno posodablja, da odraža razvoj storitev posredovanja zaposlitve.
4. Komisija nudi tehnično podporo državam članicam, ki se odločijo, da bodo nacionalne klasifikacije nadomestile s klasifikacijo iz odstavka 1.
5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne tehnične standarde in formate za delovanje klasifikacije iz odstavka 1. Komisija te izvedbene akte sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Člen 17

Mehanizmi za omogočanje lažjega dostopa delavcem in delodajalcem

1. Javne službe za zaposlovanje zagotovijo, da se delavci, ki uporabljajo njihove storitve za objavo prijav za zaposlitev in/ali življenjepisov, lahko odločijo, da jim zadevne službe za zaposlovanje pomagajo pri registraciji na portalu EURES prek nacionalne platforme iz člena 15(5).
2. Javne službe za zaposlovanje vzpostavijo podoben mehanizem za lažjo registracijo delodajalcev na portalu EURES za tiste delodajalce, ki njihove storitve uporabljajo za objavo prostih delovnih mest na nacionalni ravni neposredno prek njihovih portalov za iskanje zaposlitve ali prek drugih platform, ki jih podpirajo države članice.
3. Načela iz odstavkov 1 in 2 uporabljajo tudi zadevni partnerji EURES, v skladu z odločitvijo teh organizacij na podlagi člena 9(1).
4. Delavcem in delodajalcem se zagotovi dostop do splošnih informacij o tem, kako, kdaj in kje lahko posodablja, spreminja in umaknejo zadevne podatke.

POGLAVJE IV PODPORNE STORITVE

Člen 18

Načela

1. Države članice zagotovijo delavcem in delodajalcem dostop do podpornih storitev na nacionalni ravni.
2. Države članice podpirajo razvoj usklajenega pristopa do takšnih storitev na nacionalni ravni.
3. Države članice zagotovijo izvajanje podpornih storitev iz členov 20 do 23 prek partnerjev EURES:
 - (a) v okviru javnih služb za zaposlovanje v zadevni državi članici v skladu s členom 10;
 - (b) v okviru organizacij, za katere so pristojne javne službe za zaposlovanje zadevne države članice, na podlagi prenosa pooblastil, zunanjega izvajanja ali

posebnih sporazumov, podpisanih s temi javnimi službami za zaposlovanje ali z drugimi organi, o storitvah, ki jih navedene organizacije zagotavljajo;

- (c) prek enega ali več partnerjev EURES ali
 - (d) s kombinacijo točk od (a) do (c).
4. Podporne storitve iz členov 20 do 23 se v vsaki državi članici zagotavljajo vsaj organizacije iz odstavka 3(a) ali 3(b).
 5. Podporne storitve za delavce, ki so določene v členih 20, 22 in 23, in pomoč pri registraciji na portalu EURES, določena v členu 17(1), so brezplačne.
 6. Za podporne storitve za delodajalce iz členov 21 in 22 in pomoč pri registraciji na portalu EURES iz člena 17(2) se lahko zaračuna pristojbina. Pri zaračunanih pristojbinah se ne sme razlikovati med pristojbinami, ki se zaračunajo za storitve EURES, in pristojbinami, ki veljajo za druge primerljive storitve, ki jih izvaja zadevna organizacija.
 7. Zadevni partnerji EURES delavce in delodajalce prek svojih kanalov obveščanja jasno seznanijo z vsemi podpornimi storitvami, ki jih izvajajo, ter s tem, kje in kako so te storitve dostopne ter pod kakšnimi pogoji. Navedene informacije so objavljene na portalu EURES.

Člen 19

Dostop do osnovnih informacij

1. Države članice zagotovijo, da vsi delavci in delodajalci, ki uporabljajo storitve za stranke služb za zaposlovanje, prejmejo ali so seznani z osnovnimi informacijami o podpori mobilnosti, ki so na voljo na nacionalni ravni in:
 - (a) s katerimi se seznanijo vsaj s portalom EURES in mrežo EURES ter pridobijo kontaktne podatke ustreznih partnerjev EURES na nacionalni ravni, informacije o zaposlitvenih kanalih, ki jih uporabljajo (e-storitve, posameznikom prilagojene storitve, lokacija kontaktnih točk), ter o ustreznih spletnih povezavah; in
 - (b) ki so enostavno dostopne in predstavljene na uporabniku prijazen način.
2. Države članice pripravijo posebne informacije za obmejne delavce iz tistih čezmejnih območij, v katerih je po mnenju vseh zadevnih držav članic treba vzpostaviti posebne strukture sodelovanja in storitev.
3. Evropski urad za usklajevanje podpira pripravo osnovnih informacij na podlagi tega člena in pomaga državam članicam pri zagotavljanju ustrezne jezikovne pokritosti.

Člen 20

Podporne storitve za delavce

1. Zadevni partnerji EURES ponudijo vsem delavcem, ki iščejo zaposlitev, možnost dostopa do storitev, opredeljenih v tem členu. Kjer je primerno, se ta možnost v postopku iskanja zaposlitve ponudi večkrat.
2. Če delavci iščejo dodatno pomoč, jim zadevni partnerji EURES zagotovijo informacije in svetovanje v zvezi s posameznimi možnostmi zaposlitve, zlasti pa jim ponudijo naslednje storitve:

- (a) informiranje o življenjskih razmerah in delovnih pogojih ali napotitev na takšne informacije;
 - (b) informiranje o aktivnih ukrepih trga dela in dostopu do takšnih ukrepov;
 - (c) pomoč pri sestavi prijav za zaposlitev in življenjepisov, kadar delavci zanj zaprosijo, za zagotovitev skladnosti z evropskimi tehničnimi standardi in formati iz člena 14(8) in člena 16(5);
 - (d) po potrebi pomoč pri nalaganju takšnih prijav za zaposlitev na ustrezne nacionalne portale za iskanje zaposlitve in na portal EURES;
 - (e) kjer je primerno, vključitev nadaljnjega spremljanja morebitnega posredovanja zaposlitve znotraj EU v posamezni načrt iskalca zaposlitve;
 - (f) kjer je primerno, napotitev na drugega partnerja EURES.
3. Če delavci iščejo dodatno pomoč in obstaja utemeljena verjetnost za posredovanje zaposlitve znotraj EU, zadevni partnerji EURES zagotovijo dodatno pomoč pri iskanju zaposlitve, ki vsebuje storitve, kot so izbira ustreznih prostih delovnih mest, pomoč pri sestavi prijav za zaposlitev in življenjepisov ter zagotavljanje prevodov in/ali pridobivanje pojasnil o določenih prostih delovnih mestih v drugih državah članicah.
4. Kadar na podlagi storitev, ki se izvajajo v skladu s tem členom, delavec dobi zaposlitev v drugi državi članici, mu zadevni partnerji EURES posredujejo kontaktne podatke organizacij iz te države članice, ki lahko ponudijo pomoč po zaposlitvi.

Člen 21

Podporne storitve za delodajalce

1. Zadevni partnerji EURES delodajalcem, ki želijo zaposliti delavce iz drugih držav članic, zagotovijo informacije in svetovanje, zlasti pa naslednje storitve:
- (a) informiranje o posebnih predpisih, ki se uporabljajo pri zaposlovanju navedenih delavcev;
 - (b) spodbujanje uporabe mreže EURES in podatkovne zbirke življenjepisov na portalu EURES kot orodja za pomoč pri zapolnjevanju prostih delovnih mest;
 - (c) informiranje in svetovanje o dejavnikih, ki lahko olajšajo zaposlitev delavcev in pomagajo pri njihovem vključevanju;
 - (d) na prošnjo informiranje in svetovanje glede opisa zahtev za prosto delovno mesto, razumljivega za evropsko javnost;
 - (e) na prošnjo pomoč pri oblikovanju objave prostega delovnega mesta v skladu z evropskimi tehničnimi standardi in formati iz člena 14(8) in člena 16(5);
 - (f) po potrebi pomoč pri registraciji delodajalca na portal EURES;
 - (g) kjer je primerno, napotitev na drugega partnerja EURES.
2. Če delodajalci iščejo dodatno pomoč in obstaja utemeljena verjetnost za posredovanje zaposlitve znotraj EU, zadevni partnerji EURES zagotovijo dodatno pomoč, ki vsebuje storitve, kot sta predizbor ustreznih kandidatov in pomoč pri zagotavljanju prevodov in/ali pridobivanju pojasnil o določenih prijavah za zaposlitev.

3. Kadar se na podlagi storitev, ki se izvajajo v skladu s tem členom, zaposli delavec iz druge države članice, zadevni partnerji EURES posredujejo zadevnemu delodajalcu kontaktne podatke organizacij, ki lahko ponudijo pomoč pri vključevanju novih zaposlenih iz druge države članice.
4. Javne službe za zaposlovanje si prizadevajo za sklenitev sporazumov z drugimi službami za zaposlovanje, ki delujejo na ozemlju zadevne države članice:
 - (a) da bi na ozemlju države članice skupaj spodbujale delodajalce, da se registrirajo v mrežo EURES in uporabljajo skupno platformo za uravnoteženje ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih na evropski ravni;
 - (b) da bi si izmenjale informacije in najboljše prakse pri podpornih storitvah za delodajalce, ki želijo zaposliti delavce iz drugih držav članic.

Člen 22

Pomoč po zaposlitvi

1. Zadevni partnerji EURES na prošnjo delavcev in delodajalcev zagotovijo splošne informacije o pomoči po zaposlitvi in o tem, kje se lahko dobi pomoč po zaposlitvi, ki med drugim zajema usposabljanje na področju medkulturne komunikacije, jezikovne tečaje in pomoč pri vključevanju.
2. Z odstopanjem od člena 18(5) lahko partnerji EURES delavcem za pomoč, ki jo nudijo v skladu z odstavkom 1, zaračunajo pristojbino.

Člen 23

Lažji dostop do informacij in storitev v zvezi s socialno varnostjo

1. Države članice zagotovijo koordinacijo med podpornimi storitvami iz te uredbe in storitvami v zvezi s socialno varnostjo, ki jih zagotavljajo pristojni organi.
2. Za namen odstavka 1 države članice podprejo razvoj celovitega spletnega dostopa kot prvega vira informacij za delavce, obmejne delavce in delodajalce.
3. Zadevni partnerji EURES na zahtevo delavcev, obmejnih delavcev in delodajalcev zagotovijo splošne informacije o pravicah, povezanih s socialno varnostjo, in se zavežejo, da bodo specifične zahteve po informacijah posredovali pristojnim organom ter po potrebi drugim organom, ki delavcem pomagajo pri uresničevanju njihovih pravic v okviru svobode gibanja.

Člen 24

Dostop do nacionalnih ukrepov trga dela

Država članica ne omeji dostopa do nacionalnih ukrepov trga dela zgolj zato, ker delavec išče takšno pomoč, da bi našel zaposlitev na ozemlju druge države članice.

POGLAVJE V

POVEZAVA S POLITIKAMI MOBILNOSTI

Člen 25

Izmenjava informacij o tokovih in vzorcih

Komisija in države članice spremljajo tokove in vzorce mobilnosti delavcev v Uniji na podlagi statističnih podatkov Eurostata in razpoložljivih nacionalnih podatkov.

Člen 26

Izmenjava informacij med državami članicami

1. Vsaka država članica zlasti zbira in analizira informacije o:
 - (a) problemu pomanjkanja ali presežka delovne sile na nacionalnih in sektorskih trgih dela ter o tem, v kolikšnem obsegu bi mobilnost delavcev ta problem lahko rešila;
 - (b) dejavnostih EURES na nacionalni ravni;
 - (c) položaju mreže EURES na trgu za vse storitve posredovanja zaposlitve na nacionalni ravni.
2. Nacionalni uradi za usklajevanje so pristojni za izmenjavo informacij znotraj mreže EURES in prispevanje k skupni analizi.
3. Države članice ob upoštevanju izmenjave informacij in skupne analize oblikujejo politiko mobilnosti, ki je sestavni del njihove politike zaposlovanja. Ta politika mobilnosti določa okvir, na podlagi katerega države članice pripravijo programe v skladu s členom 28.
4. Evropski urad za usklajevanje vzpostavi postopke in sklene praktične dogovore za lažjo izmenjavo informacij med nacionalnimi uradi za usklajevanje in pripravo skupne analize.

Člen 27

Izmenjava informacij, ki spremlja podporne storitve

1. Vse organizacije iz člena 4, ki sodelujejo v mreži EURES, izmenjujejo informacije o življenjskih razmerah, delovnih pogojih in upravnih postopkih v državah članicah ter pravilih, ki veljajo za delavce iz drugih držav članic, ter tako svetujejo delavcem in delodajalcem.
2. Izmenjujejo tudi informacije o stanju v državah članicah, namenjene svetovanju obmejnim delavcem.
3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme modele in postopke za izmenjavo teh informacij. Komisija navedene izvedbene akte sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

Člen 28

Priprava programov

1. Vsak nacionalni urad za usklajevanje vsako leto pripravi delovni program za organizacije, ki sodelujejo v mreži EURES na ozemlju te države članice.
2. Delovni programi določajo:
 - (a) glavne dejavnosti, ki jih je treba izvajati v skladu s to uredbo;
 - (b) skupne človeške in finančne vire, namenjene izvajanju programa;
 - (c) mehanizme za spremljanje in ocenjevanje načrtovanih dejavnosti.
3. Nacionalni uradi za usklajevanje in evropski urad za usklajevanje skupaj pregledajo osnutke delovnih programov, preden jih dokončajo.
4. O osnutkih delovnih programov se posvetujejo s predstavniki socialnih partnerjev na ravni Unije, ki sodelujejo v skupini EURES za usklajevanje.

5. Komisija z izvedbenimi akti določi potrebne predloge in postopke za pripravo programov. Komisija te izvedbene akte sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

Člen 29

Zbiranje podatkov in kazalniki

1. Države članice vzpostavijo postopke za pripravo in zbiranje podatkov o dejavnostih, ki se izvajajo na nacionalni ravni, v skladu z naslednjimi kategorijami skupnih kazalnikov:
 - (a) informiranje in svetovanje mreže EURES na podlagi števila stikov osebja EURES z delavci in delodajalci;
 - (b) posredovanje zaposlitve, ki je rezultat dejavnosti EURES, na podlagi števila prostih delovnih mest, prijav za zaposlitev in življenjepisov, ki jih obdelava osebje EURES, ter števila delavcev, ki na podlagi tega najdejo zaposlitev v drugi državi članici;
 - (c) rezultati o zadovoljstvu strank z mrežo EURES, ki se pridobijo tudi na podlagi anket.
2. Evropski urad za usklajevanje je pristojen za zbiranje podatkov o portalu EURES in vzpostavitev sodelovanja na področju uravnoteženja ponudbe delovnih mest in povpraševanja po njih v okviru te uredbe.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s postopkom iz člena 33 za nadaljnji razvoj skupnih kazalnikov.

Člen 30

Poročila o izvajanju

Evropska komisija ob upoštevanju informacij, zbranih v skladu s tem poglavjem, vsaki dve leti Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o mobilnosti delavcev v Uniji in storitvah, ki se zagotavljajo delavcem, da se jim omogoči uresničevanje pravice do prostega gibanja v skladu s členom 46 PDEU.

POGLAVJE VI KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Varstvo osebnih podatkov

Ukrepe, določene v tej uredbi, je treba izvajati v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Direktivo 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov²³ in njenimi nacionalnimi izvedbenimi ukrepi ter Uredbo (ES) št. 45/2001 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov²⁴.

²³ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

²⁴ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

Člen 32
Naknadna ocena

Evropska komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru naknadno oceno delovanja in učinkov te uredbe pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

K poročilu se lahko priložijo zakonodajni predlogi o spremembi te uredbe.

Člen 33
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se Komisiji podeli pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz členov 8 in 29 se Komisiji podeli za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te uredbe ali katerega koli drugega datuma, ki ga določi zakonodajalec.
3. Pooblastilo iz členov 8 in 29 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekličeta. S sklepom o preklicu pooblastila pooblastilo iz navedenega sklepa preneha. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 8 in 29, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila o njem ali če pred iztekom tega roka Evropski parlament in Svet obvestita Komisijo, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.

Člen 34
Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Odbor „EURES“, ki se ustanovi s to uredbo. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35
Razveljavitve

1. S to uredbo se razveljavijo naslednje določbe v spodaj navedenih aktih:
 - (a) poglavje II in člen 38 Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji,
 - (b) člen 23 Uredbe (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost.
2. Sklicevanja na razveljavljena akta se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 36
Uporaba

Ta uredba se uporablja za države članice in njihove državljane, brez poseganja v člena 2 in 3 Uredbe (EU) št. 492/2011.

Člen 37
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik